

אלימדך

בא

נועם

משמר את חבריו בדרך כאלו הוא עצמו פוסק בתור מחמת התקשרותם: אבל מי שאין עמו לוי לריך בעצמו לעסוק בתורי זה הוא כשהלדיק הוא המלוה אבל אם הוא איש נעלב וריקן אין תועלת לזה במה שזה מלווהו ואדרבה הוא מכניס בו עלבותו ומפסיקו יותר מקדושתו שיש בו וזהו ויהי בשלח פרעה ר"ל מחמת שפרעה שלח את ישראל מחמת הנרות שנגעו בו דכל מקו שנאמר ויהי אינו אלא לרם ומחמת זה הכניס את ישראל גם כן בעלבות * ולכן ולא נחס אלקים כו' כי אם לא הי' פרע' מלוי אותם הי' הש"ת מוליכס דרך ארץ פלשתים כי קדושתם הי' משמרת אותם אבל מחמת פרעה שהפסיקם מקדושתם בעלבותו לא רצה הש"ת להוליכס דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא ר"ל זה קאי אפרעה מחמת שעתה מקרוב הלך פרעה מאללס ויהי עדיין רועס עלבותו בהם ולכן יוסף כו וק"ל.

ויקח משה את עלמות יוסף כי השבע השביע את בני ישראל כו' כי הסכ רז"ל אמרו בגמרא ויבא הכיתה לעשות מלאכתו מד אמר כו' וחד אמר לעשות לרכיו ממש נכנס אלא שראה דמות דיוקנו של אביו כו' והדבר תמוה הלא חוש השכל אינו כך ששאדם רואה לעשות עבירה חיו וכי זכי להיות לו מדריגת הראי' כזה הלא לריך לזה קדוש' ופרישות גדול ואיך שיך שאם הוא הלך חיו לעשות לרכיו שזכה לראי' כזאת לראות את אביו ועוד תמי' גדולה וכי יוסף הלדיק יסוד פולס שבכותו אנו חיים וקיימים בגלות המר הזה לומר עליו שחיו יראה לעשות כזאת * אלא נראה שאמת הדבר כך הוא שאלבות הקדושים היו כל אחד ואחד על מדרגתו כדודע אברהם בחסד יצחק בגבור' יעקב בתי' והנה יעקב אביו פ"ה הי' עובד הש"ת במדתו שהוא תי' וכל דבר שהי' רואה או שומע או עוש' ואוכל לקח ממנו התפארות להבור' ב"ה למשל אם הי' אוכל לחם דבר הטוב לחיך חישב בדעתו זה המאכל הוא נכרא ומי נתן טעם הטוב בזה המאכל הלא הבורא ב"ה ואם זה המאכל הוא כ"כ טוב טעם הלא בודחי' שכל טוב הטעם הוא בצורה ב"ה ית"ש אין קץ ותכלית וכך הוא חושב בכל דבר * וזהו הוא מובן הפסוק וישק יעקב לרחל גם הוא תמוה שיעקב אביו פ"ה יעשה כזאת אלא הפי' הוא כך כאשר כתבנו שכל דבר הטוב שרא' יעקב אביו פ"ה צא מכה דבר ההוא אל הדיקות ית"ש ויתעלי' וככאן שראה את רחל שהי' יפת תואר עד מאוד הדביק עצמו בו ית' על ידה כ"ל: וזהו הפי' וישק יעקב לרחל שהדיקות נקרא נשיק' שהדבקות רוחו ברוחו ומלת לרחל כמו בשביל רחל ויוסף הלדיק הי' רוא' להתנהג עצמו במדת אביו וכו' לעשות לרכיו דהיינו לראותו

הוא גדול כבודו דהיינו שמתגדל כבודו של הלדיק בקדושתו כ"ל שממשיך את נשמתו למעלי' ומקבל משם השפעות קדוש' והוא ע"י יפועתך כ"ל * הוד והדר תשובה עליו כי תשיחהו ברכות לעד היינו בתי' ב' להשפיע לכל ישראל * תחדו בשמח' את פיך בתי' ג' דהיינו עשיית המלוי בשמח' דהשמח' נקראת פנים שנכרה על ידה מלאך הקדוש וק"ל :

פרשת בשלח

ויהי בשלח פרעה את הפס נראה לפרש דהנה פרעה הנקרא יר' הרע שהוא אוחיות הסורף שמקשה ערפו של אדם והנה לפעמים יתעורר אדם בתשובה ומתחרט על מה שעשה ומודה ועוזב את העלוי חכו בשלח פרעה פי' ששלחו מחטאיו: את העס רמו לפשוטי עם ולא נחס אלקים פי' אעפ"כ אין הנחה לפניו ית"ש ואין נחמה לפניו על עוונו את מחטאיו מחמת שאוהו את החבל בשני ראשין שאפי"ס שאוהו במדות טובות אינם בשלימות * חכו דרך ארץ פלשתים רמו שמלינו שהפלשתים היו בדרך ארץ קלת יותר משאר אומות שהיו מקרבים את יצחק כמ"ש אבימלך הנה ארצי לפיך כו' ואעפ"כ נאמר ויקנאו אותו פלשתים שלא היו טובתם בשלימות כמו כן זה העוזב את מחטאיו ואינו עוהכס לגמרי כי קרוב הוא פי' כי האדם הוא קרוב לחזור לסורו כי אמר אלקים פן ינחם העם בראותם מלחמתם ר"ל כאשר יקום עליהם מלחמתם הי'ה"ר ושבו מנרימה פי' ישונו אל המיזיר י"ס דהיינו לסורם הראשון לגמרי * יוסף אלקים דרך המדבר יס סוף פי' הש"ת ברוב רחמיו הוא פועל סיבות להסב את העם לדרכו הטוב דרך המדבר היינו פי' התבודדות כמדבר * יס סוף פי' וגם ע"י התורי' שנקרא י"ס והמושיס עלו בני ישראל מארץ מצרים פי' אבל הלדיקים הגמורים המכונים בשם ישראל פוליס עממרים בכלי זיין מוויינים שלא ישלוט בהם הי'ה"ר ויקח משה את עלמות יוסף רמו על הלדיק הגדול הנקרא בשם משה הוא לקח עצמו המדי' של יוסף דהיינו שמחזיק עצמו בחזוק ועלמות בעבודת הבורא ית' עלמות לשון חזוק וק"ל * **או יאמר** ויהי בשלח כו' דחיתא בגמ' ההולך בדרך ואין עמו לוי יעסוק בתורי' ולכאורה הלא בלאו הכי הוא מחויב תמיד לעסוק בתורי' כמאמר התנא המהלך בדרך ומסנה לבו כו' ונראה לי ליתן טעם למלות לוי כשהלדיק מלוה את חבריו הם מתקשרים זה בזה בקדושתם ונעשים כאחד וקדושתו של זה הלדיק העוסק בתורי' בנינו הוא

ל **ארימלך** **בשלה** **נועם**

אז וסי' הולך לפניהם : בעמוד הענן רמז לרוח הקודש דהיינו שנותן להם רוח הקודש להנחותם דרך האמת : ולילי' בעמוד אש להאיר כו' פי' ואם הוא במדרגת לילי' דהיינו שאינו במדרג' גדולי' שגםל ממני' אז לריך סיוע מהשי"ת שיאיר לו : חסו ויאמר משה ואהרן כו' ערב וידעתם כי סי' הוליא' אחכם מארץ מצרים ר"ל בעת שישי' במדרגת ערב שגםל ממדרגתו אז לריך לדעת דברים הנראים ממנו רוממות אל דהיינו יליאת מצרים : ובוקר ר"ל כשאתם במדרג' גדולי' אז וראיתם כבוד סי' וקיל :

ועתה הרם מתוך ונסה ידך כו' : נראה לפרש בסקדים הפסוק ויאמר סי' חליו מהם בידך ויאמר משה כו' דליאת בגמרא ששאל אחד להצירו במה חביך זהיר טפי : ולכאור' מה שאלה זאת הלא לריך אדם ליחבר בכל המנות : אך זה בלתי אפשרי שיהיה אדם בכל המנות לקיימם בכל פרטיהם ודקדוקיהם רק כשארדם חסר במני' אחת לעשות' בכל פרטי' ודקדוקיהם התלויים בה זה הוא מסייעו לו שהשי"ת יהיה בעזרו לקיים כל המנות : חסו שאמרו חז"ל כל הקובע מקום לתפילתו כו' רמז על מנות תפילין ותפילה הוא לשון קשר : חסו דלמגרינן בגמרא מלמד שהראה לו הקב"ה קשר של תפילין ר"ל התדבקות וקישור בעולמות העליונים : חסו כל הקובע מקום לתפילתו פי' שהוא קובע מקום שורש העליון לתפילתו ר"ל בהתקשרותו והתדבקותו במנות לקיימם בכל דקדוקיהם תפילו מלוא אחת כמו תפילין כניל חזי אלקי אברהם בעזרו שיקיים כל המנות : ח"ש הכתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מנות סי' רמז ג"כ כניל שעי' מנות יליית שתקיימו כחקנה תוכו שיסייע אחכם השי"ת לקיים את כל מנותיו : חסו דשאל חביך במה זהיר טפי חסו ויאמר חליו סי' מהם בידך פי' אחסו מלוא אחת מחזיק בידך לומר בה טפי : ויאמר משה פי' שאני חסר במדת הכנע' ותפלות מאוד : משה ר"ל הכנעה ותפלות' ויאמר השליכהו ארצה פי' מה שאתה סוכר שאתה תקנני' אותה המדה לריך אתה להשליך ארצה המהשכי' הזאת שכן דרך בני אדם כשאוחזים בחי' מדה והוא עומד בה במדרג' אחת הוא סוכר שכבר תיקן כל המדה הזאת והוא שלם במד' זאת ולא כן הוא אלא שגריך לעלות בלות' מדה למדרג' גדולי' הימנה : חסו וישליכהו ארצה ויהי נחש פי' כיון שאתחיל לעלות ולהתגבר במד' זאת סבין שמתחילי' הים נחש פי' ששמעתי מאדמי' שרפים עומדים ממפל לו פי' הלידיקים נקראים שרפים ע"ש התלהבות אש משמים והדבקות שבהם וחס' לריכים לילך תמיד ממדרג' למדרגה

בלבד ואם תאמר האך הכנים עלמו כסכפי גדולי' כזו שמה יכשל ח"ו התירון הוא להוליא' את הקדוש' מבין סקליפות עשי' זאת כדלקמן ולא כיון רק לראות' שעי"ז יבא לדביקות בצורה ית' כניל' . והפעיל באמת פעולתו שבה לדביקות גדול חסו וראה דמות דיוקנו של חזיו ר"ל שבה למדריגתו של חזיו כניל' וכאשר פעל יוסף הלידיק זה ועשה המתקת הדינים מאוד כי הוליא' יקר מוולל פי' מהשכנתו הטובור' ודבקותו ועיקר מהשכנתו סי' בזה כדי להביא הנאולי' לישראל להוליא' הקדוש' מסעומא' : חסו הוא כלל גדול כשרולי' לדיק לעשות טוב' לאחז' איש אז לריך מקודם להכניס במקבל הטוב' חמוגי' שיאמין בזה שישי' לו טוב' עיי' הלידיק' . חסו פי' כי השבע השביע כו' לאמר פקוד כו' מלת לאמר חינו מוכן אך הסי' הוא כי השבע מלשון שביעי' ר"ל שהוא הכניס בהם חמוגי' כ"כ עד שהיו שבעים ורגיל בפיסה מאוד ואמרו זה לזה פקוד יפקוד כו' חסו לאמר וידוע כי הדינים הם נקראים עלים קשה וכשממתיקים את הדינים הם עלמם מסייעים אל הרחמים ואל החסדים חסו פי' הגמי' פלמנת האיסור מצטרפים עם היתר לבטל איסור פי' פי' הכיטול אזי יומתקו הדינים והם מצטרפים אל הרחמים בגמורים ולזה נקבר יוסף במצרים כדי שישי' להם זכותו כניל' ולזה לא הי' לריך יפקד להקבר במצרים כי ממילא הי' להם זכותו עיי' יוסף הלידיק הנקבר שם שהוא הלך במדתו של חזיו כניל' חסו ויקח משה את עלמות יוסף עמו ר"ל המדריגה של יוסף שהמתיק את העולמות היינו הדינים כניל' לקח עמו כלומר פס הפעולות שלו להמתיק הדינים למען יגאלו ישראל ממצרים : חסו הים ראה ויוסם מה ראה ארונו של יוסף ראה פי' משה גם הוא הדביק עלמו במדרגתו של יפקד כמו יוסף חסו ארונו של יוסף פי' מדרגתו של יוסף ובה ניולנו ישראל ונמתקו בזה כל הדינים שהיו בים סוף כמו שאמרו חז"ל שסען השר של מצרים הללו עובדי פי' וכללו כו' כי לא היה עוד פס לקטרג כי כבר נמתקו כל הדינים ונתהפכו לרחמים וסדק' וקיל :

ויסעו מסוכות ויחזו בליאתם רמז סוכות הוא יחוד היום ואדני סוכיה עיי' הכי הו' וסי' פי' התפילה שהיא עיקר ליחוד כניל' : ואמר התפילי' לריך להיזת בליאת אותיות אמת שגריך להחזיק במדת אמת : בקלה המדבר דקודם התפילי' לריך התבודדות כמי' חז"ל חסדים הראשונים היו שובין שעה אחת קודם התפילי' ושעה אחת אחר התפילי' ונמלא עד אחר התפילי' לריך התבודדות במחשבתו וזה נקרא קלה המדבר מדבר הוא התבודדות : וסי' הולך לפניהם יומם פי' כשהוא במדרג' גדולי' שזו רמז יומם

נועם בשלח אלימלך

כס מלאכי לדעת אס לומר או שלא לומר ע"ד ה"ל כסס שמא' לומר כו' : המה ראו מעשה ס' ר"ל סס זוכים לראות מעשה ס' דהיינו סודות התור' אך בהסודות התור' יש ג"כ שני מדריגות דהיינו קטנות וגדלות וזהו כשאמר ה"ש"ת ללכני לכי ומעטי א"ע ור"ס לפי"ס אמר לה לדיקים יקראו על שמך שמואל הקטן ולא רנ"ת מחמת שהגורך העיקר שורש העליון גדלות של התור' וזהו בין מגדול ובין סיס ס"י שתחזיקו בלות' מדריג' של התור' שהיא בין מגדול ובין סיס ס"י הוא מדריגת גדלות מגדל הפורח צאור : לפני בעל לפון דאיתא הרז' להעשיר י"פין ו"ל ספי' הרז' שיתקיים עשר מה יעש' י"פין ס"י יתגבר מאוד לשבר כח הפסון דמלפון זהב יאתה ולפון בח"י וסיטרא דרע כמאמר הכתוב מלפון תפתח כ"י ולר"ך להתאמן להתנהג בממונו כראוי' לשמים לכל י"י עושר שמור לבעליז לרעתו חלילי' : וזהו לפני בעל לפון דכל המכות שבאו על המצרים היו יודעים שראויס להס לפי מדתס מדה כנגד מדה אך כשראו שישראל שאלו מהס כלי כסף וכלי זהב ויגלו את מצרים היו סוכרים שמחמת זה י"י להס כח לדרוך אותס מחמי' שהיו סוכרים ששאלו שלא כהוגן וכדת וכו' יתגבר כח הפסון שהוא מסיטרא דרע להרע את ישראל חלילי' לכן ל"וה ה"ש"ת למשה שיזהיר את ישראל לכל יתנו כח לסטרא דלפון * וזהו נכו ס"י לשון נגד הסטרא הזאת דהיינו לשבר כח הפסון * תחנו על ה"ס ר"ל או תזכו להיותכס חונים על ה"ס כ"ל שתזכו לסודות העליונים הנקראים י"ס התלמוד : וזהו הרס את מסך ס"י שתרצ' שתעלי במדרגת הכנע' להרים אות' לשורש' העליון * ונטס ידך על ה"ס ר"ל שתרצ' להתגבר בכחך לכל לסודות העליונים הנקראים י"ס והסס זכנו במהר' שחכי כולנו לסודות עליונים ויקיים בנו ומלא' הארץ דעס אכ"ר :

למדנ' וסיינו שרפים עומדים היינו הצדיקים עומדים בכחינה זאת : ממעל לו ס"י שיעלי' למדרג' היותר מפלס הימנו : ומלא הצדיק נקרא שרף וחלילי' אס אינו מתקן מדותיו כראוי' לפעמים יגרוס במעשיו נחשים שרופים חלילה : ויאמר שלא ידך ואחוז בזנבו ס"י ה"ש"ת נתן לו פנה לאחוז ולהתחבר עם הצדיקים ע"ד שאמרו חז"ל היו זנב לאריות ומחמת זה תזכה למדרגת הכנע' § וישלח ידו ויחזק בה ר"ל שהתגבר והחזיק בה וי"י למי' בכסו : כפו רומז לכללות ה"ד כמו כן רמז כאן שהבין משה רבפי"ס שדיין לא בא למדרגה ענוה כפרטי בכל פעינים רק בכללות ענוה חסו ומטי' האלקים בידו דאמרו חז"ל כל מקום שאת' מולא גדולתו של הקב"ה שס אתה מולא ענוותנותו ס"י דהמינים אומרים מחמת שה"ש"ת הוא גדול בעליונים אינו משגיח חלילה בתחתונים ולכן אמרו חז"ל במקום שאת' מולא גדולתו ר"ל כשה"ש"ת עוש' לנו ייסים ונפלאות ופי"י זה נתגדל שמו הגדול אתה מולא ענוותנותו ס"י נמלא אנו רואים ענוותנותו שמשגיח בהשגחה פרטיות על עולם השפל ופי"ס שוא ידברו שחלילי' ה"ש"ת אינו משגיח על עולם השפל מחמת גדולתו ונהפוך הוא : והנה מה שה"ש"ת עוש' לנו ייסים ונפלאות הוא ע"י הצדיק ע"ד שאמרו חז"ל לדיקים מהסכים מדת הדין למדת הרחמים : וזהו ונטי' האלקים ס"י הענוה של הצורה ב"ה שהוא מסה ענמו להשגיח בתחתונים שבז' נרצ' ענוותנותו : בידו ר"ל זה בידו של הצדיק שהוא גורם זאת כ"ל : ונחזור לביאור הפסוק הרס מטך דאיתא בפסוק ויחנו לפני ס"י החירות לפני בעל לפון ופירשי' ז"ל הוא נשאר מכל אלקי מצרים כדי להטעותן שיאמרו קשה יראתן ולכאור' הלא ראו המצרים כל המכות שבאו עליהם ואיך יטעו על פי"י זאת : ונרא' ס"י דהכתוב הרי לנו דרכי ס' ויראתו דאדם לר"ך להיות כל ימיו בתשוב' ולהתגבר בתורתו הקדוש' לשמי' : וזהו וישבו ס"י שטעו תשוב' : ויחנו ס"י שטעו חן בהתור' הקדוש' שלמדו לשמי' שהיא מפלת חן ולא כן הלומד שלא לשמי' : לפני ס"י החירות דכל העוסק בתור' נקרא בן חורין חירות ממלאך המות חירות משיעבוד מלכויות והיינו לימוד תור' לשמי' : בין מגדול ובין סיס ה"ס דהתור' נקראת י"ס דהיינו הנסתר של התור' נקרא י"ס והנגלי' נקרא מ"ס רבים מחמת שמלכותי' רבים : וזהו יורדי ה"ס בצרכיות ס"י אותס סודרים ב"ס התלמוד העליון בעניות בעיין דעיין באלף מתחלפים בלותיות אה"פ דהיינו בהכנע' גדולה עוש' מלאכי במ"ס רבים ע"ד דאיתא כסס שמא' לומר דבר הנשמע כך מאי שלא לומר וגי' והיינו שטעוים מפעיהס נחמני' ומלאכי' : וזהו עושה מלאכי' במ"ס רבים ר"ל בנגלות התור' הנקרא מ"ס רבים כ"ל עושים

כל המחלי אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך רש"י ז"ל הקשה בודאי כאשר לא ישים למה לרפוא' ונרא' לפרש דה"כ כמיב אני ס' אשר הולאחיך מארץ מצרים ומקשים למה לא אמר אשר בראתי שמים וארץ שלפי הנרא' זה חידוש יותר * אך נרא' דבאמת זה חידוש יותר שהולאחו מארץ מצרים דה"כ בריאת פולס ס"י מחמת שה"ש"ת ב"ס ר"ס להטיב לצרכוים ואין הנביא' חידוש נגד ה"ש"ת כי עבדו להטיב אבל יליאת מצרים שהכס ה"ש"ת את מצרים במכות מופלאות חס נגד עבדית הצורה ב"ה כי מפי לא תלא הרע' אך מחמת שזה ס"י הטובה לישראל מה שהכ"י את מצרים ועיקר הטוב' ס"י לישראל עשה ה"ש"ת נגד הטבעית להכות אותס חס חידוש יותר גדול * וזהו כל המחלי לא אשים אך ח"ך הכס אותס

מ **אלימלך** **בשלה** **נועם**

לבוקר כי הוא לשון ביקור שדורש ומבקר עמו
תמיד אם חוטא חיו אטילו באדי חטא קל או
דגוד חטא ומי שהוא בנחמי הואת זכי ורחיטם
את כבוד ה' וזו מדרגת גדולות עד אין קץ לפנים
ממחילת מלאכי השרת השואלים אי מקום כבודו
כחכר בוסר הקדוש גס עוד זאת תזכי בשמעו
את תלונותיכם כי התפילי שאדם מתפלל להשי"ת היא
נקראת כמו תלוי כדליתא בוסר הקדוש קובלנא
דפני יופיש שהתפילי כמו קובלנא שאדם מסיק
את לבו להמשך ראונו להשי"ת שזו שצטרו להס
משס ואהרן לישראל שיקובל תפילתם תמיד חסו
בשומעו את תלונותיכם וק"ל :

ויאמר משה בתת ה' לכם וכי ולחם בבוקר
לשכופ והוא ג"כ ע"ד הכיל
היות מי שהוא במדרגת ערב אפ"כ יכול להגין בלדקו
להמתיק הדינים והדינים נרמזים לבשר : חסו בערב
לאכול פירוש לבלות את הבשר להמתיקו ולחם רמז
להחסדים כידוע בבוקר לשכופ : שמי שבמדרגת
בוקר הוא משביע העולם בהמשכתו החסד והרחמים
עליהם וק"ל :

ויאמר משס אל אהרן אמר וכי קרבו לפני
ה' כי תלונותיכם עד נראה בענין להיות
שכן מדרגות הלדיק הגדול האמיתי להרבות תפלה
בעת שהוא עת רגון לפניו ומי לנו גדול ממשה שידע
בירור האמיתי עת רגון לפניו לקבל התפילות לכך
כשראה העוב שהוא פקד את אהרן לאמר הנבט את
לב בני ישראל בדברך אליהם לאמר שעתה עת רגון
לקבל תפילתם : חסו ויאמר משה אל אהרן אחירי אל
כי קרבו לפני ה' כי שמע את תלונותיכם שתפילם
נקרא תלונה כמו שכתבתי לפיל ויהי בדבר אהרן
כי ויסנו כי ומפרש שפעו כן והכינו איש להתפלל
והכנה לתפילה הוא עיקר התבודדות ולזה הטעם
הסיבס דרך המדבר למען יתבודדו עלמס וכלי מחסור
כל כדי שיחדו מהשבתם לדבר אחי והוא עבודתו
יתברך שמו ויתעלה ויזכו לקבל דברי קדשו מאמר
פיו כאשר עשה והטיב עמו בקבלת תורתו הקדושה
חשו כשאמר ראש החסידים אליהם שיכינו איש
להתפלל שהוא עת רגון כן פשו אלל שלא היו במדרגתן
כי"כ עדין שיהיו ברורים הטיב בלי שום פני ואפילו
בעת התבודדותם חסו ויסנו אל המדבר פי שאל
המדבר הוא התבודדות היו עדיין להס פניות ולכך
והנה כבוד ה' נראה בענין באספקלריא שאיננו
מאירה שאס היו ברורים בכל הנורך אז ישר יחוו
פנימו ושים מהשבותיך לדברים הללו וק"ל :

אותם הלא מסי פלין לא תלא הרפי . לזה אמר כי
אני ד' רופאך ונמלא ה' הסכא הזאת הטובה לישראל
אבל להסים חלילי שום ממלי על ישראל זה בלתי
אפשר כי מה הטוב יבא מזה וק"ל :

ויאמר ה' אל משה כי הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים פי הנני פירושו בדבר הטהוה
תמיד כלומר שהשי"ת אומר מה שאתם אומרים
שצרכים לפרנס' אני תמיד בכל עת מוכן ומוזמן
לפרנס ולתת לכל איש מידי יום ביומו פרנסתו
מהשמים ויאל העם ולקטו כי פי אך כשאדם הוא
מחוסר הבטחון ויאל מהגדר הכון והראוי לבטוח
בה' ולקטו דבר יום ביומו פי נריך להתחדש חליו
הלקיט' מחדש כ"א ה' בוסט בלב נאמן הית' פרנסתו
מומנת לו שלא בצפר ועבדות כלל כ"א כמטר הוס
ההולך שלא ביגיעי חסו ויאל העם ולקטו כי :

ודיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו להיות
שכל מי שעובד עבודתו לשמים וכוונתו
לטוב כל ימי השכופ בכל מה שפוסק או לומד או
בסיר הוא בשחקים ביום בא יום הששי נתלהב
בקרבו אז הבטירות של יום השבת הבא אף שלא עשה
עדיין סכנת יום רק המעש' של ימי החול ברכו וקדשו
ברמי' אבריו וש"ס' גידיו להרגיש את יום השבת קדוש
מיד בהתקרבו ביום הששי בבוקר ונמלא זה הדבר
סימן טוב על ימי החול שהוא אס סיו בקדוש' ואס
הית' פשייתו טוח לשמים וטוח לבניות כשבל בוקר
יום הששי מרגיש קדושת שבת טרס בואו חסו והי
ביום הששי והכינו פי כשי"ת לכם ביום הששי סכנה
דרבה אלליכם בפנימיות את אשר יביאו פי קודם
שתכינו לורכי השבת י"ת לכם סכני עלמיות זה הוא
סימן' והי משנה על אשר ילקטו יום יום פי שחדע
נכון שכל ימי החול ה' לכם משפי פי תורי פי
עסקיכם מסתמא ה' כתורי פלמי כיון שאהם במדרגי'
זו הקדוש' וק"ל :

ויאמר משה ואהרן ערב וידעתם כי בוקר
ורחיטם את כבוד ה' כי עד והנה כבוד
ה' נראה בענין רמז בכאן היות כשאדם לא נגמר
עדיין בעבודת השי"ת על מכונו אז הוא מעורבב
במהשכחו לפעמים מטיב דרכיו ולפעמים חלילי להיך
והוא בעולי ויורד ופרב הוא סובל כמה משמעות
לפעמים לשון מתיקות ועריבות ופעמים לי ערב לילה
וגס הוא לשון ערבוט ולכן נקרא האדם שהוא בלשון
ערב וע"כס אפי"ס שהוא במדרגי' זו אפ"כ יודע
הטיב באמונת השי"ת אלל שלפעמים ירו תוקפו'
חס שהסיריו את ישראל ערב מי שהוא בנחנית ערב
כרל' וידעתם כי סוילא ה' אחכס כי עכ"ס תסיו זכיס
וברורים באמונת ה' ובוקר פי הלדיק בגמור הנרמז

אלימלך

בשלה

נועם

זכור את אשר לך עמלק וכו' * דאיתא וילכו שלשה ימים בלא מים בלא תורה וע"י זה בא עמלק וילחם בישראל חס רמזה לנו התורף שלא יהיה אדם מישראל גי' ימים בלא תורף חיו כי ע"י זה יתגבר היל"הר חיו במאחד ולכן לריך האדם להתחזק מאד ולעסוק בתורף תמיד * חסו זכור את אשר עשה כו' שהי' לו כח ע"י ציטול תורה מישראל ומהראוי הי' להתגבר ולהתחזק מאד ללמוד תורה לשמה * ואחס פי' ויגע פי' שאעפ"כ עדין אחס פי' ויגע מלעסוק בתורה ולא ירא אלהים : והי' בהיחסי ה' מכל חויבך מסביב פי' דלויבים של אדם הם עוונותיו * ולריך האדם לשב לבבורא צ"ה לנענן ינוח ויסלק את חויביו מעליו שלא יבואו ציוס פקדומו ולא ייחמו אותו לבא לנן עזן כי הם המסבבים הג"ע כמ"ש וישכן מקדם לג"ע את להט החרב המתהפכי * וכאשר תזכה לשב בתשובה שלימה * והיה בהניח ה' וכו' מכל חויבך מסביב בחרן פי' שהי' סביב לחרן עליונה הוא הג"ע * אשר ה' כו' ונתן לך נחלה שהוא עיקר הנחלה בלי מזרים לרשתה שתזכה שהיה לך ירושה אז תמחה את זכר עמלק היינו שמתחה את היל"הר מאליך מתחת השמים חף : אעפ"כ לא תשכח שיהיה תמיד על זכרוך שלא יכשול אותך חיו וק"ל :

כי הוליא ה' את ישראל ממזרים להיות שאנו אומרים בנוסח ברכת הגאולי הוליאנו מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולי ומאפילי לאור גדול ונעיין בהשינוי לשון למה בא להורות ונרא' היות שכל אחד שבין מעלת הגאולה הויה לפי מדרגת גלותו שהי' בו * דהיינו מי שהי' עובד בחומר ובלבדים הקש' הכיר עובות הכורא צ"ה בהוליאנו משיעבוד הקש' ויש אשר לא שעבדו בהם כמו שצטו של לוי חלל שהיו מוכנעים כעבדים והבינו מעלת הגאולי על אשר ילאו בה לחירות ויש אשר היו כמעלי העליוני ולא חשבו לזה ולא לזה רק עיקר מגמותם הי' שיגאלו למצון יעבדו הש"ת בלי שום מניע כי בהיותם במזרים במקום הטומא' הים הענן והחושך של מסך המכדיל עליהם ואח"כ כשילא אור נגה עליהם להוסיף עליהם בעבוד' הולך ואור למעלי' למעלי' זה היה עיקר שמחתם בלאתם ממזרים : ולזה בא השינוי לשון למדנו' אחת אמר משעבוד לגאולי' וכנגד ה' אמר מעבדות לחירות וכנגד החלוק' ה' אמר מאפילה לאור גדול חסו ג"כ כבאן שיתרו הבין שמסתמא יליאת מזרים הוה הטובי המתחלקת לפי מעלת האשים והוה אשר עשה למשה ולישראל שלמשה עשה בודאי באופן אחר מבשר ישראל חלל שבוה הושוו כולם בכללות יליאת מזרים והוה כי הוליא כו' וק"ל :

או יאמר כי יש לרקדק ח' למשה הוא מיותר ורשי' ז"ל פי' דשקול כנגד כולם : כי הוליא ח' עינפי

זכור את אשר לך עמלק וכו' * דאיתא וילכו שלשה ימים בלא מים בלא תורה וע"י זה בא עמלק וילחם בישראל חס רמזה לנו התורף שלא יהיה אדם מישראל גי' ימים בלא תורף חיו כי ע"י זה יתגבר היל"הר חיו במאחד ולכן לריך האדם להתחזק מאד ולעסוק בתורף תמיד * חסו זכור את אשר עשה כו' שהי' לו כח ע"י ציטול תורה מישראל ומהראוי הי' להתגבר ולהתחזק מאד ללמוד תורה לשמה * ואחס פי' ויגע פי' שאעפ"כ עדין אחס פי' ויגע מלעסוק בתורה ולא ירא אלהים : והי' בהיחסי ה' מכל חויבך מסביב פי' דלויבים של אדם הם עוונותיו * ולריך האדם לשב לבבורא צ"ה לנענן ינוח ויסלק את חויביו מעליו שלא יבואו ציוס פקדומו ולא ייחמו אותו לבא לנן עזן כי הם המסבבים הג"ע כמ"ש וישכן מקדם לג"ע את להט החרב המתהפכי * וכאשר תזכה לשב בתשובה שלימה * והיה בהניח ה' וכו' מכל חויבך מסביב בחרן פי' שהי' סביב לחרן עליונה הוא הג"ע * אשר ה' כו' ונתן לך נחלה שהוא עיקר הנחלה בלי מזרים לרשתה שתזכה שהיה לך ירושה אז תמחה את זכר עמלק היינו שמתחה את היל"הר מאליך מתחת השמים חף : אעפ"כ לא תשכח שיהיה תמיד על זכרוך שלא יכשול אותך חיו וק"ל :

פרשת יתרו 2

וישמע יתרו פרשי ז"ל מה שמוצי' שמע וכו' קריעת ים סוף ומלחמת עמלק : לכאור' הלא מפורש בפסוק כי הוליא וכו' ומה בעי רש"י בזה שחידש עוד טעמים על ביאתו חף נרא' דהכי חף אדם מתעורר לשב בתשוב' ולקרב עצמו לעבודתו ית"ש ע"י שרוא' ניסים ונפלאות הנפשים לאחריים כי מי שיש לו לב אטום ומטומסוס מעוונותיו חף מכיר בנס ולא יצח כלל להשיגה על גדולת הכורא ית' ורוממותו חף עיקר התעוררות בתשוב' ולהכיר גדולתו יתברך הוא בא ע"י הלדיק הסובד שש"ת צ"ה בלחב' רבה וירא' ודכקות ומיחד שמו בגדול בלחמת חוי הש"ת צ"ה משפיע לו ללדיק עוד שפע קודש ומכילאו אל האחות האלמתי' פי' שאמר הקב"ה אתם עשיתם לי חטיבה אחת בעולם פי' שעשיתם לי החטיבה הזאת ליחד שמי חסו אחת ר"ל אל האחות ואי' אעשה אחת חטיבה אחת ר"ל גם אנכי אביא אחת אל האחות לעורר לבבכם והפנימיות שכם בדכיקות וקודש' אל האחות וע"י שהש"ת משפיע שפע קודשה בהפנימיות של הלדיק דבר זה הוא הגור' ג"כ את לב בני אדם שיתעוררו בתשובה לעבודתו ית"ש כי הם ג"כ חלק חלק * חסו לא יהי' לך חלקים אחריים על פני

כי יהיה לכם דבר בא אלי ושפתי בן אדם ובן רעהו ויאמר לו יתרו כר: ויש לדקדק דבר ליה למימר באים אלי דבוא לשון סוס שהי באים תמיד אליו כי בא הוא לשון פנר ואך שיך כאן לשון פנר: וגם כי מתחיל כי יהי לכם דבר ומסיים בלשון יחיד בא אלי: גם תשובת יתרו היא אתה לעם מול האלהים ממ לשון מול שיך כאן ונראה כי משם רכביהם הים מדרגתו גדולי למאד ראי שמימי וריח וכל מפלות הנבואי וכשהי לישראל הספרות אז ראה משם הספרות קודם שבה אליו ופעל ותקן הספרות קודם שבה אליו האדם לשאל ממנו הספרות שלו: חכו סי כי יהי לכם דבר כשיש לכם אחי דבר בא אלי דבר שהוא כנר ונרף אחי לתקן הדבר שהוא: חס אמר ושפתי ריל שאני שופט איך שיטי הדבר הנדיק מושל ביראת אלוקים פיד ומי מושל בי לדיק וכמו שהנדיק שופט כך הקדים מקיים: ואמר לו יתרו מה הפנר גדולי כיכ שאתי נריך לעיין הספרות שלו מושב הים אתה לעם מול האלוקים ריל כנגד אלוקים היינו התנגדות למדת אלוקים שהוא מרומם על הדיים לבטלם וממילא יהי כל הספרות ישראל כיון שלא יתלמו הדיים ויהי רק רממם ויהי כל הספרות וסבן:

או יאמר כי נמלא בנספרי קדש שלעתיד ימים ששם הקדוש יהי כי לפת פתה הוא סי וליעתיד כולו בידו ונראה הספס כי יים הוא פנר פוסיב ים נגד פוסיב וליעתיד יהי יום שכולו שנת ויהי כולו פוסיב ויהי הכל ביים: חסו הפי וסי סי למך על כל הארץ ביזם שהוא יהי סי אחד ושני אחד כי אלל הנדיק נריך להיות דוגמת הגאולי סי כל מה שעתיד להיות בעת הגאולי במהרי בימים נריך להיות פכשוו אלל הנדיק דוגמתו: חסו הפי וסי סי למך דלכאורי הים לו לומר ויהי סי למך כי אלל ריל כשהקדים מוחן מלוכם על הארץ דסייט לנדיקים שיטי הנדיק כמלך למשול ביראת אלוקים כמיש לפיל מי מושל בי לדיק ביזם שהוא יהי סי אחד ריל שהשם יקרא יהי כמו שיטי איהם לפתד כשיבא הגאולי במהרי בימינו ובמי וזכי לדיק למדרגי ח שימלא דוגמת הגאולי אללו: ונראה שהוא פיי הדבר הקדוש כי כשהנדיק מתחיל לומר דבורים אחי פתי פעולי בכל הפועלמי חו דוגמת הגאולי: חסו שאמר הססוק ודבר אז תתענג על סי ריל כשחבר דבורים קדושים או תתענג על סי כמו פס סי ריל שיטי לך תפנוג של השם כמו שיטי לפתד במהרי בימים כשיקרא השם יהי: חסו ושמו אחד דליתא פתדין צייקים שיקראו בשמו של הקדים שנאמר כל הכתוב למים ביהושלים

מיצפי לים למימר: אך נראה בהקדים לפרש ססוק אחי סי אשר הולאחך מארץ מזרים ופירשו אשר נאמר הולאחך לשון יחד: ולפניך נראה דהכס בהיותם תחת שפנד מזרים לא הים דפת כולם שום כניל חכו אשר הולאחך לשון יחד כניל לכל אחד ואחד הים הגאולי לפי דעתו ומדרגתו ומשה רכביהם צודחי כל דאגתו הים שלא הים יכול לעבוד השיית פיי שהיה לו פנר גדול על ישראל: חכו וישמע יתרו סי שהבין את כל אשר פשה סי למשה ולישראל דסינו למשה במדרגי אחרת היתו הגאולי לעבוד השיית בלי שום מנייפ ופנר: ולישראל הים הגאולי גיכ באופן אחר לקחתם לבלתי פנדו למזרים כי הוליא הסי את ישראל ממזרים סי וההוליא והגאולי הים לכללות ישראל אך לכל אחד ואחד לפי מדרגתו וקיל: **או יאמר** דהי כתיב קדושים תהיו כי קדוש אחי סי כר: יש לומר הפי דהי פס בני ישראל קדושים בלתי אפשרי לטיותם תמיד במדרגי אחת רק בכל יום ויום הולכים ממדרגי למדרגי בפעודתו יתיש ותפלי מחמת שיש בהם חלק אלקי ממעל והחלק כום מעורר האדם לעבודת השיית בים ובכל יום מתעבר החלק הזה בתוך האדם על ידי הפנר שפנדו היום מוחן בו התגברות להסתערו למחרתו בפנר יתיר וכן בכל יום תמיד כי אין סוף וקן לעבודתו יתיש וכי אם חיו פוגם טפל ממדרגתו ונריך התגברות מחדש: חכו קדושים תהיו סי בכל יום יהי נתהווה ככס סוי אחרת בקדושתכם כניל: כי קדוש אחי וכר ריל מחמת שאני קדוש סי שוכן בקרככם ומעורר אתכם תמיד ובלתי אפשרי שתהיו עומדים רק הולכים בפעודתו ממדרגי למדרגי: חכו ואתם קדוש יושב תהילות ישראל ריל תהילות ישראל הם פיי שאתם קדוש יושב בהם: חכו וישמע יתרו כי דליתא בנמי לא גלו ישראל אלל כדי שיתוספו עליהם גרים ולכאורה וכי כשיל הגרים יתרו ישראל גולים ומן הרואי הים שיבואו הולמות לארץ ישראל מפלמם ויתגיירו שם אך הפנין הוא שהייתן הקדוש שבהם הוא מעורר אותם להתייר ומחמת שיתן הקדוש שבחומות הוא קטן מאד ואך כה בנסיק סוס להשיא את לבס שיבואו מפלמם לארץ ישראל להתייר רק פיי דאותם והסתכלותם את ישראל מהקדושי של ישראל שתן כה והתגברות והסתערויות לניין הקדוש שבהם שיתגיירו ולכן סוכרתו ישראל לגלות: חכו שאמר ככתוב וישמע יתרו סי מוחן משם כר ריל פיי הקדושי של משם נתפורר לב יתרו שיתן בו הפגברות לשמוע: את כל אשר פשה סי למשי ולישראל וקיל:

נועם יתרו אלימלך

יחדשים קדוש יאמר לו וא"כ לפתח י"ה סי' אחד
שיקרא השם י"ה חס לשון אחד ושמו אחד שהוא
בדקיקים י"ה ג"כ אחד שיבואו לאחדות גמור : חסו
כי י"ה לשם דבר ר"ל כשהם לריכים שיקרא השם
י"ה : דבר בא אלי ר"ל שבא אלי הדבור וכשאתי
מתחיל לדבר אז נעש' אללי דוגמת הגאולי וכנ"ל
דבר דבר וסבן :

עתה שמע בקולי איפ"ך ויסי' אלקיים עמך
וכו' ואתי תחזה מכל העם וכר' :

ר"ל דכך אמר יתרו למש' רבפי"ה איפ"ך כו' דהנס
הד"ק הדבוק תמיד בדביקות אמיתי ושליומת בעבודת
הש"ת בלתי אפשיי שיפ"י איפ' שיעסוק עם בני
אדם תמיד בכל פיתים רק בפיתים ידועים בהפסיק
את עצמו מן הדביקות או יכול להתערב עמהם ולכן
אמר למש' : איפ"ך שחפ"י דבוק תמיד באלהים ולא
תאס"ך לפסוק מהדבקות דהיינו שאתי תחזה מכל
העם כו' : ע"ד דליתא בזהר הקדוש היה דבר סי'
אל אברהם במחזה וליתא שם שה"י המלאכים
מקטרנים על אברהם שה"י ה' נרא' אליו ועדין
לא יימול ולכן נרא' אליו ה' במחז' מחז' הוא לשון
תרגום שא"ך מלאכי השרת מודקקין לו דהיינו כדי
לשפלים ולהסתיר בפ"י המלאכים כאלו הסתריות של
ש"ית אל אברהם איש פ"ם אמיתית גמור רק במחז'
כמו לשון תרגום שא"ך בלחמה כלשון הקודש : חסו
שאמר יתרו ואתי תחזי מכל העם סי' שתבחר אנשים
כאלו שלא יסו דבוקים לגמרי בו ית"ש בלחמה גמור
כי האנשים כאלו לא יסו יכולים להתערב עם העם
לשטוס אותם בכל עת רק אנשים כאלו תבחר שהם
לדקיקים וקרובים להדבקות ואינם דבוקים בלחמה
לגמרי ולא רמו בדבריו שאמר תחזי לשון תרגום
רמו כמו התרגום שהוא קרוב ללשון הקודש ואינו
בלחמה כלשון הקודש : חסו מכל העם שיסו מקובלים
לכל העם שיעסמו אותם בכל עת ואתה תשאר
תמיד בדבוקתך ויסי' אלקיים עמך וק"ל :

ולכאור' הא"ך מוכח מכאן סמיכת גאולי לתפילי : אך נראה
דסי' כנר פירשתי על פסוק סי' ילחם לכם ואתם תחרישון
ספי' כך דסי' יש להבין ספי' שא"ך רואין האומות
שהם שונאי ישראל וגם רשפי ישראל הם שונאים
הלדקיקים : ואמתי הטעם מחמת שא"ך לך נבדח
בעולם שלא י"ה בו ינתן קדוש הנותן בהם חיות
שאלולי הנינת קדוש לא הים יכול לחיות והריק שבהם
מתקנה בלדקיקים וכן הילוף הקדוש שבאומות מתקנה
בכללות ישראל חס ספי' הגומת שנא' עליהם :
ח"ש משה רבפי"ה סי' ילחם לכם סי' הנינת הקדוש
שבהם שהוא חלק אלקי הוא הלחם בהם ואתם
תחרישון סי' לשון חריש' ועוד' דהיינו שתרשו לעבד
בכדי שתקחו הרי"ק שבהם וממילא יפלו חסו כל
עבודתיו להוליא הנילוות הקדושות מהחילונים וממילא
הם נופלים והשכי' מתעלה שזכו גלות השכי' שהיא
עמוו בנרה בגלות המר הוא ופומדות ומנסי' שיתעלו
ויונבהו כל הרי"ק וזו י"ה גאולת ישראל במהרה
חה הים ג"כ גאולת מנרים שהוליא הנילוות הקדושות
ממנרים וגאלו : וסי' חסו אומרים פסוקי דמרי' קודם
התפילי הוא ג"כ כונס האות דהיינו לומר פרי"ם
החילונים להוליא הרי"ק חס נקרא מסמך גאולת
לתפילי : חסו הטוב בפניך פשיתי ר"ל מה שטוב
בפניך דהיינו בפני השכי' שהיא מתארי ומסתכלת
בפניי תמיד על הרי"ק שזנבהו : פשיתי סי' שפשיתי
הפעולה האות ושפיר ללמד מכאן סמיכת גאולי לתפילי :
וליתא בגמרא למה נקרא הר סיני שנעש' ימים
לישראל ומקש' הגמרא א"כ הר יסי מבעי לי אלח
שירדה שגאה לאומות ולכאורה הלא מנינו כמה שפמים
שאמרו חז"ל על תיקרי הכי נמי מה מקשה בגמרא
הר יסי מבעי לי ה"י יכול לומר אל תקרי סיני אלח
יסי כמו בשאר דוכתי : אך הפנין הוא דהמקש' לא
יחא לי בהאי תירווא' הר יסים דייסים הנעשים
לישראל הוא מוד' חסד כשא"ך ראו' לפי מפשיהם
הש"ית עושי' ברוב רחמיו ע"פ נס אכל לפי התירוף
שירדה שנא' לאומות פולם אזי לפי הסכפ ראו' ישראל
לכל הטובות מהבורא יתעלי' כי השנא' לאומות הוא
מחמת שהבורא ב"ם רואה מפשיהם הרפים וממילא
מעש' ישראל טובים הם עגד מפשיהם ולכן מתרן
שרדי' שגאה וכו' כי יחא לי בהאי תירווא' שישו
ראויים לפי דרך הסכפ ולא פ"ם נס דלאו בכל יומא
מתחיש יסיא וסי' כשאנחנו עובדים את הבורא ב"ם
ואנו מוילאים הנילוות הקדושות מן האומות ממילא
ירדי' שגאה עליהם : ואח"כ חסו מתפללים חיי ברכות
וליתא בגמרא לעולם יסדר אדם שכחו דמרי' כי דסיט
ג' ברכות הראשונות שהם שנחי' דמרי' כדי לפשות
השם יתבדך לראש דלגש ראשונות נקראים ג' רישן
ועי"ן

היה אתה לפס מול האלטים סי' כר"ל שחסי'
אתה נגד הדינים שלא יסו יכולים
לשלוט : והבאת הדברים אל האלטים ר"ל רק שלא
תגמרי עם הדינים אך כן תעש' שתמתיק את
הדברים בהכמה עד שתביא את הדברים גם אל
הדינים שגם להם זימתקו הדברים ויסיכשו עמך
לרחמים וסבן :

בחודש השלישי ללאת בני ישראל מארץ מצרים
וכו' נרא' לפרש פ"ם דליתא
עמרא והטוב בפניך פשיתי זה הסומך גאולי לתפילי

מכל מנע חי'ונים ופגם ה"ו : ואצ"ח אהתכס חלי :

ועתה אם שמוע כו' שמוע הוא שם דבר שחוף

לשון הנסתר שאינו לנוכח והיינו אם תסין כדבר הנסתר והנעלם היינו שלא תחוסו על פלמיתכס כלל להחזיק א"פ לשום דבר מה רק תהיו נכניעים כאלו אינכם כלל אז . תשמעו בקולי פי' תזכו לשמוע קולי דהיינו קולות וכרחים עליונים סוד ה' ליראיו : ושמרתם את בריתי פי' שאתם תשמרו את כל הפולס ע"ד אם לא בריתי יומם ולילי כו' נמלא כל הפולס נקרא בשם ברית . והייתם לי סגולה סגוי הוא לשון אונר דהיינו שפולס נקרא אונר וי"ל שאתם תקראו בשם כל פולס כולו ע"ד כל הפולס כולו לא נכרא אלא לזות לזה וק"ל :

או יאמר בחודש השלישי ללאת בני ישראל כו' .

רמז כשאדם פונה עלמנו מהבלי ומן והוא יונא מבין הקליפות תיכף בא למדרגי' גדולי ונקרא לדיק נמור ע"ד שאמרו במקום שבפלי תשוב' עומדין כו' . זה רמז לנו הפסוק שתיכף ללאת בני ישראל מארץ מצרים המה הקליפות : ביום הזה באו מדבר סיני מדבר רמז להתבודדות גדול שהלדיק מתבודד בעלמנו ומדבק א"פ זו ית' סיני ג"כ רמז להקדושי' כדרך שאמרו חז"ל למע נקרא שמו סיני ע"ש שנעשו ניסים לישראל וירדי שגאה לאומות הפולס :

ויסעו מרפדים ויבואו מדבר סיני היות שאדם כלול מד' יסודות אש רוח מים עפר וכשנתפזר באדם הכה העפר אז הוא פלל גדול בעבוד' ומרפס עלמנו מדברי תור' ועבדי' אכל כשאדם מתגבר על עלמנו וננער מעשרו ללאת ממל' ומתחמץ בעבודה אז בא למדרגי' גדולי הנקרא מדבר סיני כ"ל . והוא ויסעו מרפדים ויבואו מדבר סיני . ויחנו במדבר פי' ויחנו הוא מלשון חן שיש חן גדול בעבודתו ובקדושתו וכל מה שיעפוק ועוש' . ויחן ישראל שבאים לאחדות גדול . ובוה הם מתגברים נגד ההר הוא ה"י' הר הנקרא הר . ומשה עלה אל האלהים הוא הלדיק הנקרא בשם משה עלה אל האלהים להמתיק הדינים וחסו ומשה עלה אל האלהים להמתיק ולהפעלותו ולהסכו לרחמים : ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר פי' שפועל בנדקו להמתיק הדין שאפילו מדה"ד הנקרא בשם הר ע"ד שאמרו הר קשה אפילו הוא מסכים עמו בכל השפעות והחסדים :

כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל היות שבמלת כה רמזו כל הברכות

כמיש כה תברכו כה י"ה זרפך ולהיות שרוב הפולס לריכץ לפרנק' ושפס ולזה אמר לו בוראיו

וי"ו הוא עושה עמנו טובות וזה שאמרו חז"ל אם לא כיוון ברכות יחזור לראש ר"ל שרדך לחזור לפשותו ראש מהמת שלח כיוון בתחילי לפשותו ראש . וחו בחדש השלישי פי' אחר שאדם מחדש בצרכי' שלישית שהיא פיקר לפשותו את הבורא ית"ש לראש : ללאת בני ישראל מארץ מצרים ר"ל ומקודם עשה את פפולתו כמו שהיה ביציאת מצרים דהיינו שהוציא ליוזנות קדושות ע"י פסוקי דזמרי' כנ"ל . ביום הזה באו מדבר סיני פי' ביום הוא לשון בסירות כיום ועם הבהירי' הזה באו מדבר סיני דהיינו שנא' לאומות הפולס כנ"ל : ויסעו מרפדים פי' גם ע"י יכולים ישראל לפורר שנא' על האומות ע"י שמונעים את פלמם מרפיון ידים מפללות : וחו מרפדים דהיינו לשון רפיון ידים ופללות : ויבאו מדבר סיני ר"ל ע"י זה הם באים למדבר סיני דהיינו להוריד שנא' על האומות' ויחנו במדבר פי' שגם זוכים שיחול חן גדול על דבורם : ויחן שם ישראל נגד ההר פי' גם זה זוכים שזריחת השכיני' הנקרא הר זורח עליהם שהם חונים נגד השכיני' ואור זריחת' זורח עליהם : ומשה עלה אל האלהים להלדיק הגדול נקרא בשם משה וסוף ים לו מדרגי' יתיר' מהלדיקים המכרים לפיל שעולי לפולמות העליונים : ויקרא אליו ה' ויקרא הוא לשון חיבי' . כה תאמר לבית יעקב דהיינו הלדיקים שעדיין אינם במדרגי' עליהם לתקן השכיני' הנקרא כה : ותגיד לבני ישראל דהיינו הלדיקים האמתים אשר בשם ישראל יכוני עליה' חובה לפשות עבדי' יתיר' וכבדה שקשה כגידין : וחו והמן כזרע נד דהנה ע"י המן שנתן להם הש"ית היו באים להודוככות גדול ולמדרגות גדולות : רמז נד כ"ל ותגיד לבני ישראל . ויקראו שמו מן ר"ל מיין נוקצין שהיו מעלין מ"י ע"י המן . ואמר הש"ית אתם ראייתם אשר עשיתי במצרים דהיינו שהתחלתם ממדרגי' למדרגי' . דה"י כתיב מה ה' אלתיך שואל מעמך ורשו ר"ל אל תיקרי מה אלה מאה שחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום . י"ל הפירוש כך דהנה מ"ה רמז לפולמות העליונים שם של מ"ה ואמרו חז"ל שלא יתחיל לפלות מיד למדרגי' עליוני' לשאוף ירא' מפולמות עליונים כ"ח מתחיל לפילא דהיינו שיתחיל ממדרגי' תחתוני' לראות רוממות אל ממא' ברכות כי מכל ברכי' יש לראות רוממות אל עד שיפלי' אח"כ למדרגי' עליוני' . חכו אל תיקרי מה אלה מא' דחייב אדם לברך מאה ברכות כו' כ"ל מתחיל לפילא : וחו אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ר"ל שהתחלתם לראות רוממות אל ממדרגי' תחתוני' דהיינו ממה שששיתי למצרים : ואשא אתכס על כנפי נשרים פי' עבור זה זכיתם ללאת אתכס על כנפי נשרים מלשון פירות הנושרים דהיינו עולמות שהם נשורים

נועם יתרו אלימלך

בעיניך האריך אפשר שיהי יהוד פ"י פשוטי עם כמו פ"י הוקיים אל תתמי' שפ"י זה שיאמינו כך פ"י יפשו יהוד גדול וכאשי' שמע משה הדבר הזה מפי השי"ת אז ויגד משה את דברי העם אל ה' מאחר ששמע שפ"י פשוטי עם נעשה ג"כ יהוד אמתי והעם ברחמיו יזכו ליחד שמו הגדול יתברך ויתעלי' לעולם והבן כי קארתי קלת והמשכיל יבין וק"ל :

וידו' ביום השלישי בהיות הבוקר ע"ד הרמז י"ל דהי' ישראל הקדושים אינם בלרה יותר מגי' ימים ע"ד ביום השלישי יקימנו ונחי' . ואמר הכתוב ויהי דכל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לרה ביום השלישי פ"י מיד ביום השלישי בהיות הבוקר אזי בוודאי נתהוו המסדים דבוקר רמז לחסדים' ויהי קולות וברקים דהנה יש כמה מיני לדיקים יש לדיק העובד מיראי' אלא שגבה לבו עליו ואינו מחזיק עצמו לשפל אזי איך איש הזה יראתו מתקיימת ואינו אלא כמו ברקים וקולות לפי עשה : זה שמנה הכתוב מדרגת לדיקים זה למעלי' מזה דהיינו אחד קולות וברקים כני"ל . ויש לדיק שמחזיק עצמו לשפל תמיד . חסו נרמז וענן כדו על הסר דדרך ענווים להיזום יורדים ומשפילים עצמם למט' כמו כן הלדיק הזה הכולך בכבוד ראש בהכנע' גדולי' ויש לדיק שיוכל לבטל הדינים שלא יהי' בהם כח לשלוע חלילה ולזה מרמז הכתוב וקול שופר חזק מאד דידוע דשופר רמז לדינים ומלת שופר הוא לשון שפרו מעשיכם ואמר הכתוב שקולו של זה שמשפר מעשיו הוא חזק מאוד לעכב הדינים שלא ישלטו' ויחמד כל העם אשר במחני' רמז שכל אלו מדרגות אינם אלא מדרגת ירא' . ויש לדיק העובד מאהב' שיכול להפוך הדינים לרחמים גמורים שגם הם נעשים רחמים ולזה מרמז הכתוב ויוצא משה את העם לקראת אלהים פ"י שהוליאם מדין לרחמי' שהרחמים הם נגד הדין : מן המחני' ר"ל מן המחני' של הדינים ועושי' אותם רחמים : ויתלבו בתחתית הסר דהי' השי"ת יש לו נחת רוח מפנימיות התורה : חסו וישכון כבוד ה' בראש הסר ר"ל שכבודו של השי"ת הוא לשכון על הראש שהוא הפנימיות של התור' שהיא שורש וראש : והשפעות נשפעות ממדרגות תחתיות : חסו ויתלבו ר"ל שעש' להם מעמד ומלכ דהיינו השפעות מתחתית הסר :

בוראיו ית"ש כה תאמר לבית יעקב אלו ההמון המכוונים בשם יעקב תמשך להם שפע ממדת כה אשר משם בא הברכ' והשפע גשמי' ותגיד לבני ישראל אלו הגדולים הנקראים בשם ישראל תמשך להם אור העליון אהב' רבה ויראי' בלבם תכנים מפולמו' עליונים ותג"ד הוא לשון המשכ' תמשך להם מעולמות עליונים מה שהם לריכים למדרגתם לעבודת השי"ת וק"ל :

ויבא משה ויקרא לזקני ישראל וכו' ויפנו כל העם וכו' וישב משה את דברי העם כו' ויאמר הנה אנכי בא אליך בעצ הענן וכו' . וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם וכו' . ויש לדקדק אי' כספל לשון וישב משה את דברי העם ואחיז' נאמר ויגד משה כו' ולא נאמר מה אמרו ישראל למשה רבינו לומר להשי"ת רק מה שאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וכו' ועל זה כבר נאמר וישב משה וכו' ומה זו הגדה שני' שאמר משה להשי"ת . וגם שינוי ל' מהשב' להגד' : כי בעצ הענן ג"כ כפל דהא עב נמי שם ענן כמה דכתיב והי' עב קטני' ככף איש ורש"י ז"ל הוכרח לפרש וזה ערפלי' ג' מה זו הכעו' שאמר לו השי"ת וגם כך יאמינו לעולם' ויש לפרש דהי' הלדיק המדבר בקדושי' אל לדיקים דבורו פועל ועושי' יהוד בעולמות העליונים ולא כן הוא כשמדבר עם פשוטי בני אדם כאשר הדבר ידוע לכל ברבות הלדיקים רבות הטובי' . חסו שנאמר ויבא משה ויקרא לזקני ישראל וישם לפניהם כל הדברים ולא קרא לכל ישראל לאמר להם כי ה' כוונת משה ע"ה לדברינו הני"ל כדי שיפעול ויעשה יהוד גדול בדברו עם הזקנים אשר לא יוכל לפעול לעשות יהוד זה בדברו עם כל העם יחדיו ולכן לא קרא רק לזקנים : וכאשר ראה משה רבינו ע"ה שענו כל העם כמו שנאמר ויפנו כל העם יחדיו כל אשר דבר ה' נעשה כו' לא הוטב בעיניו באומרו שלא יפעול דבורו יהוד גדול כני"ל לכן כתיב וישב משה את דברי העם פ"י העם הוא פשוטי עם דהיינו שהשיב את דברי העם כמו אדם המשיב דבר לאחריו ואין חושש ופוכי' אל הדברים ר"ל שאין פ"י וישב שהגיד דברי העם אל ה' רק הפי' שהשיב הדברי' וממילא ישמע דבריהם אל ה' שהכל גלוי לפניו אם הוא לא הגיד מחמת הכוונ' הני"ל שחשש אולי לא פעל את יהודו האמיתי : מה כתיב אחיז' ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעצ הענן פ"י שי"ה השתלשלותי בהשתלשלות רב בעצ הענן כספל עביות כמ"ש רש"י ז"ל במעבה הענן זה הוא הערפל שהוא עב יותר מענן' כעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם דהיינו שפ"י פשוטי עם תוכל לפעול ולעשות יהוד אמיתי בעולמות עליונים ולא תתמי' על הדבר ותפלא

וידו' רמז התנא בינה שגולדה ב"ט ד"ט הוא יומא דדינא דבפסח ידיון על התבוא' בעלמ' על פירות האילן וכו' והלדיק בתפילתו עושי' הולדה ביום הזה דהיינו שמשבב כח הדינים דכל דבר שאינו כתחילתו נקרא הולדה : ולזה רמז בינת בר יוכי ששברת ששים כרכים דדרשינן בגמרא ששים גבורים

פד שלא ניתנה ולאורה מסוכן ה' ידע הסורה אף באמת שהי' אברהם אבינו ע"ה מקדש איש ומדבק פלמו בהצורה ב"ה בדביקות גדול והי' מסתכל בעולמות העליונים תמיד ע"י זה הבין והשיג שלעולם זה שיך מצות יציאת דהיינו שהשורש רוחניות שלמעלה מורה על עשיית מצוה זאת ולעולם זה שיך מצות תפילין וכן כל עולם ועולם השיג ע"י דבקותו: אבל אהחנו משיגים השורש מצוה ומקורה ע"י הסורה הקדושה כשאלנו עוסקים בתורה הקדושה לשמה והוא מחמת שהשי"ת ברוב רחמיו דבר והכנים הדבקות בהתורה הקדושה ונתן לנו התעוררות הדבקות בהתורה למען נוכל להתעורר אח"כ מלמדי למעלי' בהתדבקות להשיג השורש ומקור כל מצוה ומצוה חסו וידבר אלהים את כל זו אברהם פי' שכל השגות התורה שהשיג אברהם ע"י דבקותו ובהדרגות התדבקות זאת דבר השי"ת לנו את כל הדברים האלה לומר פי' שגם אהחנו נוכל אח"כ לומר לדבקות ולעורר מלמדי למעלי' וק"ל *

או יאמר וידבר כו' לאמר כו' דבר פי' התורה
 אדם בא לדי' דביקות חסו את כל הדברים:
 לאמר אנכי ה' הוא הדביקו' ואמונה:

לא יח' לך אלקים אחרים על פני' מובן ע"פ הגמרא ויסב חזקיהו פניו אל הקיר מכאן למתפלל שלא יבא דבר חוץ בינו לבין הקיר: ויש לדקדק הא"ך מוכח מכאן שלא יח' חל"י' בינו לבין הקיר ואיתא בלפס סי' נד כתיב ותלחץ רגל בלפס אל הקיר ואיתא בלפס סי' נד לבן הארמי וי"א בן לבן סי' וי' בנית לבן ורואה את יסב אבינו ע"ה שהי' הולך ממדרג' למדרג' וסי' למד ממנו בלפס שהי' הוא יח' הולך בקליפי' ממדרג' סי': הוא ויחר אף ה' כי הולך הוא וכו': ותלחץ רגל בלפס אל הקיר דהיינו הרגליות והקליפות שלו לתן אל הקיר אל הקליפי' דהקליפי' נקרא קיר: והוא ויסב פניו אל הקיר דהיינו שהי' משיג ומסתכל בכלתי חיו יאחז בו הקליפי' בשום אחי' בעולם מכלן שלא יבא דבר חוץ בינו לבין הקיר פי' שלא יח' חל"י' מלהסתכל על הקיר הקליפי' שלא יח' לט שום אחי' בתפילתו רק ישמור איש תמיד חסו לא יח' לך אלקים אחרים על פני פי' שלא יח' בך אל זר כו' ותשמור עצמך מסקליפי' לכלתי אחת בתפילתו שתתפלל על פני' חסו פנים אל פנים דבר ה' עמכם שאלו במעמד הר סיני פסקם וזהמתן ולא הי' בהם רק פסימיות והיינו פנים אל פנים פני ה' פי' אל פנימיותו וק"ל:

לא תעשון אחי' אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם וכו': כבר דקדקו קמחי' דגבי אלקי כסף כתיב אחי' וגבי אלקי זהב לא תעשו לכם: וי"ל דאיתא הרו"י להעשיר ילפינן וי"ל הסי' כך דאיתא בפירושין ח"ל רבנן לרי' אבואו הנטיס סיבן

גבורים סביב לה אלו ששים מסכתת: וזהו זה לפומת זה עשה אלקים וע"י סי' מסכתות נשברים כחות הדינים חסו ב"ה צר יוכי שברה ששים כרכים: ונחזור לפניינו ב"ה שולרם ב"י פי' אותה הולדה שנעש' ב"י שמשבר כח הדינים עם הנוצרות כאשר כתבו מהו ב"ה: ב"י אומרים תחלל פי' רמו שדי בזה ששבר כח הדינים לכל ישלטו: חסו רמו לשון חיליה שהיא כהאם להשיג כמו כן הפעולה הזאת היא ג"כ הנא' די בזה: ובית הלל אומרים לא תחלל פי' שזה עדיין אינו מספיק ואין זו חילי' והנא' ממש עד שהסכו הדינים לרחמים שגם הם יהיו רחמים גמורים: חסו ואכלתם אכול ושצוע דהיינו שאנו לריכים לבלות אבינו הם הדינים חסו פי' ואכלתם ר"ל שתכלו אחס את האכול פי' את הדינים הרו"ים לבלות אחס ולא עוד אלא ושצוע שיבא שדי' מהם שיפשו הם פלגם רחמים חסו ואכלתם את אויביכם: בית שמאי אומרי' שאור בכזית שאור הוא מחמת דבר אחר והיינו איש רשע המושא ומחטיא אחרים זה נר מלאך כזית שמעורר דינים גדולים וחמת שאין כח לחמן לאחרים בככותבות דכותבת מתבא דעתא דהיינו אדם רשע שטוש' לחיבתו חיו כדי ליתבי' דעתו זה אינו חסור כיכ כמו המחטיא: חסו מקולי ב"י ומחומרי ב"ה שאומרים זה חסו בכזית מחמת שמעביר את הרחמים: השוחט חסו ובלו ב"י ר"ל גם זה רמו לדינים והרו"י לשוחטם וצדק ישלטו ב"י אומרים יחסור דקדק ויכסה ר"ל כניל שדי רק לכחות הדינים לכל ישלטו די שטוש' איזה חסירי' דדינים חיו פעולי' טובי': וביה אומרים לא ישחוט אלא איכ היה לו עפר מוכן מבעוד יום פי' שגריך לפשות פלמו כעפר מוכן מקודם ככדי שיפשו רחמים גמורים ע"ד שמנינו באברהם אבינו פי' שהתחיל להתפלל ולומר אנכי עפר ואפר דהיינו שימסור פלמו כל וכל עבור ישראל: ונחזור לביאור הכתוב וקול שופר הולך וחוק מאד דיש לדיק הממשך ברכות והשפעות לעולם חסו נקרא הולך שהולך ממדרג' לדרג': חסו הולך חזק מאד רמו להלדיק הזה הממשך השפעות ולכן נאמר בבלעם שהלך ואמר שילך לבדך את ישראל כמ"ש רשי' זיל ויחר אף ה' כי הולך הוא שאין זו מדרג' הראוי' לו להיות הולך משה ידבר להלדיק הרו"י להמשך השפעי' נריך לדבר בחוקי' ובגבורי' חסו משה ידבר והאלהים יענוו בקול לשון נפנע לי צראשי דהיינו שהשי"ת הסכים פי' ונענע לקולו וק"ל:

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר איתא צוהר הקדוש את כל זו אברהם ונרא' לפרש דאיתא קיים אברהם אבינו פי' כל התורה כולה

נועם יתרו אלימלך

סימן ר' אלפאי נסון אל' עלן בנערה אהרונות כר
 אמרי לה מסכתא פרשיי זיל שהי' לומד מסכתא מסדר
 קדשים : חכו הרווי' להעשיר יאפיין פי' אם יבא לאדם
 מחשבי על עשירות שיעשיר יאפיין פי' ילמוד תורה
 ותבא לו העשירות ממילא חכות התור' תעמוד אם
 מהי' הוא שיעשיר : חכו מנאפון זהב יאתה פי' עייז
 שילמוד תור' ממילא תבא לו זהב ועשירות . חכו לא
 תפשוך אחי היינו בלימוד תור' ותפילי לא תעשוך אחי
 חלקי כסף דהכי כתיב לא יהי' כך אל זר ודרשינן
 בגמי' אהכו אל זר שהוא בתוך לבו של אדם הוי
 אומר זה יאסיר וכסף הוא לשון תאו' מלשון נכסף
 נכספתי והיינו בהתעסקו בתור' ובתפילי לא תעשוך
 חלקי כסף שלא יהי' בכס שום תאוה שהוא אל זר
 ככיל : וחלקי זהב לא תעשו לכם היינו דבר השייך
 לכם היינו מחשבה של פשירות לא תעשו ג"כ שהעשירות
 ממילא בוא אם מהי' הוא שיעשיר ככיל : מוכח אדמה
 תעשי' לי פי' אחי ונתן לך פנה שתוכח את הילאסיר
 פי' שתעשה את פלגך אדמי' כעפר ואפר . חכמת
 פלוי' את עולתך ואת שלמך פי' עייז תוכח את
 הרוויים לפלות ולהתגבר פלגך . ואת שלמך פי' כל
 מיני מדרגות אדם ישלימו פמך . ואם מוכח אכניס
 תעשי' כר דאיתא בפרק יירי' דלותיות נקראים בשם
 אכניס פי' אם תראה לזכות הילאסיר פי' עוסקך בתור' .
 לא תכנס אמתך גזית פי' לא תהי' לימודך חיו' להראות
 פלפולך שהוא כאכני גזית . כי חרנך הנפת עלי' פי'
 אם תבנה את חריפות ופלפולך לכבודך ולגבהותך .
 ותחללה אז תחלל את התור' חיו' . ולא תפלה במעלות
 פי' שלא תחזיק פלגך במעלות אשר לא תגלה ערותך
 פלוי' כי פי' יתגלה חרפתך ושעותך רק יהי' כל
 כונתך לכבוד הכורא ביס יתעלה ויתחלל וקיל :

ית' ומשנה להכורא ביס פל סטובי הכעשי' לו וכפי'
 הכרתו הטובי' הוא משנה יותר . ויש חילוק בין המשניות
 של הדייקים הייל דהיינו הדייק שהוא בל' אל המדבקות
 יותר בשביל הטובי' ומשנה להכורא ביס יותר מדבקות
 ככיל הוא מדרגי' גדולי' ואינו ראוי לפלות יותר
 ממדרגתו שהוא כעת נשפת השנה והתהילי' דכשינבי'
 ח"ע יותר ממדרגתו אזי מגביה שפלותו כנגדו ונופל
 לו פניות ומשניות זרות ריל אבל כשהוא משנה בשביל
 הכרת טובתו אזי כפי' הכרתו יותר הוא יוכל לשבח
 יותר ואינו מוזק לו' . חכו ולא תעלה במעלות על
 מחבתי' ריל שהשירות והתשכחות דבדיקות והכרה
 גדולותיו הוא במקום קרנן דהיינו שהוא מקרב פלמו
 אל הכורא ביס ולפולמות פלויים ונקרא בשם מוכח .
 חשי"ה ולא תעלה במעלות דהיינו בשפת השירות
 והתשכחות שהוא במקום קרנן על מוכחי' : לא תעלה
 במעלות יותר ממדרגתך כדי שלא תגלה ערותך
 פלוי' דהיינו שלא יגביה שפלותך כנגדך ויפול כך
 פניות ככיל וסמך לו' ואלה המשפטי' אשר תשים
 לפניהם וריל אלה המשפטים הייל שאמרתי לך אשר
 תשים לפניהם פי' לפני הדייקים שאינם במדרגי'
 גדולי' רק שהם מכירים בטובות השי"ת אשר לפניהם
 תוכל לשום המשפטים הייל דהיינו שהוא יכול לפלות
 במדרגי' יותר ויותר כפי' הכרתו :

וידוי והאללה שם חלקים צעיר ואגדלנו בתודה
 וריל שאני מחזיק תרתי לטיבותא דהיינו
 כשאני במדרגי' זו לשבח בשירות ומשכחות ולא בשביל
 הטובה ככיל כי"א מחמת הכרת גדולתו ית' אזי אחי
 מחזיק במדרגתי ואין אחי משנה יותר ממדרגתי :
 חכו והאללה צעיר ולא יותר ממדרגתי : ואגדלנו
 בתודה דתודה רמו על אדם שהוא משנה בשביל
 טובתו כדאיתא בגמי' ד' לריכין להודות וריל כשאני
 בבחיני' זאת לשבח בשביל הכרת טובתו אזי אחי
 אגדלנו בתודה יותר כפי' הכרתו . חכו שאמרתי חזיל
 אז ישיר משה כו' שר לא נאמר אלא אז ישיר מכלן
 רמו לתחיית המתים מן החוהר ויש לתת טעם לפס
 דוקא כאן רמו על תחיית המתים : ואת לפרש ע"ס
 הייל דהיינו שאז ביציאת מלרים היו במדרגי' קטנה
 שהיו משכחים בשביל הכרות הטובה . חשי"ה אז ישיר
 ריל אז בעת התחי' אז יהיו משכחים במדרגת שיר
 ככיל וקיל :

פרשת משפטים

ואלה המשפטים כר' לפרש הסמיכות לא תעלי'
 במעלות על מחבתי' אשר לא תגלה ערותך
 פלוי' ואלה המשפטים . ייל דכתיב אהללה שם
 חלסים צעיר ואגדלנו בתודה . דהנה יש שני בחינות
 צדמת הדייקים דהיינו יש לדיק שהולך תמיד במדרגי'
 דבדיקות בהשי"ת ומשנה תמיד בשירות ומשכחות
 וכשמדמך להלדיק הזה אחי טובה מאתו יתברך אזי
 מתדבק יותר בהשי"ת ומכיר יותר בגדולתו יתברך
 ומשנה להכורא ית' ביותר הדבקות בו וביותר השקות
 ואינו מודה שר יתברך פתה יותר בשביל הטובה
 שעשי' עמו יותר ומקדם רק בשביל הטובי' הוא מכיר
 בגדולתו יתברך ומשנה לו השקות ודבקות יותר :
 ויש שאינו במדרגי' זו אבל הוא מכיר בטובתו

או יאמר ואלה המשפטים דהנה כתיב מלך
 במשפט יעמיד ארץ דהנה יש לדיק
 אשר בידו הדיינים להמתיקם ולהפכם לרחמים . חכו
 מלך במשפט ריל מי שהוא במדרגי' זאת שהוא מלך
 על המשפט דהיינו על הדיינים יעמיד ארץ . ואיש
 תרומות יסרכסה דיש לדיק שהוא מנשא ומרים את
 העולם

מד

ארימלך

משפטים

נועם

החירות יאל לחפשי חנם אז יכול לתקן ולפעול את כל ע"י דבורו והיינו חנם בלי שום עמל ועורר רק כאשר ידבר כן יקום : וזהו אגורה בזהלך עולמים פי' כשאני מוכנע ושפל צעיני עממי כנר בארץ וכר"י אגורי' לשון גירות : בזהלך : ר"ל אני יכול להשפיע לעוה"ז השפעות גדולות ועוה"ז נקרא אהול : עולמים ר"ל מעולמות עליונים וק"ל :

או יאמר ואלה המשפטים ופירש"י ז"ל למה נסמכה פי' דינין לפרשת מצבא לומר לך ששטים סנהדרין אלל המצבא : י"ל כוונת רש"י ז"ל דשם נאמר בפרשת מצבא ולא תעלי במעלות על מצבאי : י"ל שרמז' לנו התור' דרכי התשוב' איך יתנהג האדם בזמן שבית היה קיים היו הקרבנות מכפרים ועכשיו בעוה"ר שאין לנו מצבא התור' הקדוש' מכפרת פי' ששמרו חז"ל הרגיל ללמוד דף א' ילמוד ב' דפין ונמאל התורה נקראת מצבא שמכפרת כמו מצבא : ואמר הכתוב ולא תעלי במעלת על מצבאי פי' כשתרצה לעלות על מצבא דהיינו לשוב על עוונך לא תעלה עם מעלות שתחשוב דעתך שיש לך אחס מעלות : וגם לא תלך מיד בהתחלתך במעלות ומדרגות לדיקים גמורים רק מתחילה תרגיל את עלמך בהדרג' ממדרג' למדרג' בהכנע' גדולה : אשר לא תגלה ערותך עליו ר"ל דאליכ' סופך להגלי' קלונך וערותך : וי"ל כוונת רש"י ז"ל עם הסמיכות ג"כ בדרך הזה דהן דין אמת לאמתו נפש' כו' ובודאי המקי"י עסקי הדינים כהלכתו אזי הוא ג"כ מצבא כפרה לסנין עליו : חס שפירש רש"י ז"ל לומר לך ששטים סנהדרין אלל מצבא ר"ל שיתנהגו ג"כ בדרך הזה כנ"ל כמו שנאמר אלל המצבא והוא רחום יכפר עון לנו ולכל ישראל אמן :

או יאמר כי תקני עבד עברי כו' דעברי הוא לשון כנפים כמש"ה באצרתו יסך לך דאל"ף מתחלף בעי"ן באותיות אה"ע : ור"ל כי תקנה כי תרצה לעלות במדרג' זו שמהי' עבד שהוא עברי שיהי' לך כנפים לעלות בדביקות הבורא ביה : אזי שש שנים יעבוד ר"ל ששים שנה תמימים לריך אהס לעבוד ועדיין לא תקנת א"ע בשלימות אבל בשביעית ר"ל כשתגיע אחר ששים אזי איך לריך לעבוד כ"כ : אס בגפו יבא : גפו הוא ג"כ לשון כנפים כתרנומו דהנה יש לריך שהוא קדוש מרחס ולא בא לעולם בגלגול רק לתקן קלת מה שלא תיקן בצריא' ראשוני' : ואמר הכתוב הליך הזה שבה בגפו דהיינו באצרתו ובכנפיו שהוא לריך גמור מרחס אזי הוא בטוח בגפו יאל לעולמו ולא יכשל ח"ו בשום חטא בהיותו בעוה"ז : ואס בעל אשה הוא פי' ואס אינו קדוש מרחס ויאלה"ר

העולם תמיד להשי"ת ולעבודתו ית"ש והלדיק הזה הוא יתס את הדינים שלא יבואו כלל וכלל ואינו לריך להמתיקס : חסו ואל' המשפטים אשר שטים לפניהם ר"ל הדינים שטים לפניהם אז להמתיקס לרחמים או בדרך השני לעכסם שלא יאלו ולא יבואו כלל וכלל וק"ל :

כי תקנה עבד עברי כו' פירש"י ז"ל עבד שהוא עברי : רמז ג"כ לשני לדיקים דהנה לריך לדעת בראותיו לריך גדול אזי ידוע שהוא מגולגל מנשמת לריך גדול מנשמי' עליונו והלדיק הזה יש לו אבד כנפריס לעוסף בכל העולמות : חסו עברי מלשון אבד דעי"ן מתחלף באל"ף והוא לשון כנפים והיינו כי תקנה עבד עברי מוכן ממילא שיש לו כנפים לעוסף באהבתו ויראתו בעולמות עליונים : שש שנים יעבוד רמז לשנותיו של אדם דהיינו ששה פשריות שטים לריך לעבוד : ובשביעית יאל לחפשי חנם אז אין לריך עבד' ככה רק שהוא ממילא דבוק בו י"ת והוא חפשי מילת"ר ומכל גשמי העוה"ז : אס בגפו יבא בגפו יאל פי' אס בכנפים מגולגול מנשמת הלדיק בגפו יאל דהיינו שגם הוא יוסף בקדושתו ויבא לעולם העליון : אס בעל אשה הוא דאיתא בזוהר הקדוש דגוף האדם המסייעו לעבודת השי"ת הוא יקום עמו לתחיית המתים דהי' לפעמים יש לנשמי' אחס הרב' גופים שבת' בגלגול כמה פעמים ואין כל הגופים עומדים לתחיית המתים רק הגוף שהי' מסייעו לעבודתו י"ת : חסו אס בעל אשה הוא רמז לגוף שתיקן את גופו לעבוד להשי"ת ויאל אשתו עמו ר"ל שגם הגוף יהנה עם הנשמי' וק"ל :

או יאמר דהי' כתבנו במיא' דהלדיק לריך להיות בהכנע' גדולי' : חסו שסור' לנו התנא הדרך אשר לך ואמר עשה לך רב פי' אס יעלי על דעתך את לורכך המרובים דהיינו פרנס' ועשירות וזנים וכבוד וכדומ' והיינו רב דברים רבי' : עשה לך לשון יחיד תכנים הכל אל האחדות : וקנה לך חבר דהנשמי' נקראת חבר לאדם והנשמי' אינה באה לאדם כ"א ע"י טורח ויגיע' בעבודת השי"ת והיינו וקנה מלשון קונה שמים וארץ פי' שתעבוד את הבורא ב"ה בשלימות עד שתקי' לך חבר היינו הנשמה : חסו כי תקנה כשתרצה לקנות לך נשמה עבד פי' ע"י עבודת השי"ת : עברי פי' תחזיק עלמך בהכנע' שהלדיק נקרא בשם ישראל אבל אהס תחזיק עלמך בשם עברי כמ"ש ואקה את אביכם מעבר הנהר ואז כשיעש' ויתנהג כך כנ"ל : שש שנים יעבוד פי' שהשש' קלוות נקראים שנים ויהי' יוכל לעבוד בהס להמשך משפ' השפעות וכל הטובות לעולם : ובשביעית פי' אס יבא למדרג' שביעית ששם הוא

נועם משפטים ארימלך

היזהר על האדם אזי נקרא איש כידוע דמתחילי נקרא הולך ואח"כ אורח ואח"כ איש : ואנחנו רריבין לעבוד הש"ית בשני יצרים כמ"ש בכל לבבך בשני יתר כדליתא בגמרא בי"ט וביזה"ר : וחו כי יריבון ראשים פי"ה ה"ס והיזה"ר כשיתגברו זה על זה והכה איש הי"ט שזה נודאי נקרא איש את רעבו היינו היזה"ר כי אחר שיכבש אותו לכפות אותו ג"כ אל קדוש נקרא רעבו של הי"ט כ"ל שעובד בשני יצרים וע"י איז דבר יוכל לכבוש את יצרו ואמר הכתוב : באבן פי על ידי התור כי אשר כתבנו לפיל דלותיות התור נקראים אבנים דע"י התור הוא מתיש כח היזה"ר : וחו דאמרין בגמ' לעול' ילמוד אדם תור' אפילו שלא לשמ' כו' דעיקר הלימוד נריך להיות לשמ' פי"ה נשם ה' אחרוני היא השכיני ליהדא עס השלש אותיות ראשונות אך אם רואי אדם שיצרו מתגבר עליו יכול ללמוד אף שלא לשמ' פי"ה שיכול להיות כוונתו כדי לכבוש היזה"ר : וחו לעולם ייפסק בתור' אפילו שלא לשמ' כ"ל לכבוש את יצרו שמתוך שלא לשמ' כזה בא לשמ' יבא ללמוד לשם ה' אחרוני כ"ל : וחו אם פגע כך מנוול זה משכחו לבית המדרש פי"ה דוקא נריך אהת ללמוד כדי לכבושו : וחו אם אמר יאמר העבד דהיינו כ"ל דהאדם המתחיל להלך בעבודת הש"ית נקרא עבד ואם אמר יאמר אהבתי את אדוני פי"ה אני אוהב הש"ית ב"ה ואת אשתי פי"ה וגם אני אוהב את עיני עוה"ו : לא אלא חפשי פי"ה ע"י חייני אוכל ללאת חפשי שכל העוסק בתורה נקרא בן חורין חס מפעבני שאיני בן חורין : ואמר והגישו אדוניו פי"ה יעסוק בתור' לשמ' כדי להגיש וליחד אדוניו אל הדלת היא השכיני הנקראת דלה בגלות המר הזה ליחד קב"ה ושכינתה : ורע אדוניו פי"ה שירא' להתקשר מאוד לעבודת הש"ית ועבדו לעולם : ונחזור לביאור הכתוב באבן או באגרוף פי"ה מלשון כפלי אגרופין דהיינו גם כזה יכול לכבוש את יצרו שנריך להתחזק ולהתגבר ולהרגיל את עצמו במדות טובות כדי שפי"ו יהי בעל אגרוף לנאחו : וחו בא דוד והעמיד על י"א בא חבקוק והעמיד על אחת לדיק באמונתו יחי"ה פי"ה בא דוד המע"ה העמיד על י"א מדות הולך תמים ופועל נדק וכו' וחבקוק העמידו על אחת ודיק באמונתו יחי"ה מלשון ויהי אומן את הדסה דהיינו הלדיק המרגיל א"ע להתגדל במדות טובות יחי"ה יש לו חיות קדוש והיינו אחת שהכל הוא אל אחדות : ואמר הכתוב ואם יכה את היזה"ר באבן היינו בתורה כ"ל או באגרוף היינו במדות טובות כ"ל : ולא ימות שעדיין לא המית אותו לגמרי : ונפל למשכב פי"ה מה שיבא ח"ו מכשול עבירי לאדם זה נקרא בשם נפילה והיינו שיכשל חלילה בטומאת קרי ר"ל וחו ונפל למשכב : ואמר אם יקום פי"ה דהעולמות

ויזה"ר יכול להחטיאו שהוא מגרס אותו בתאות הנשמיות הנקראים בשם אשה דהיינו נוקבא כמשי"ה האש' אשר נתתה עמדי השיאני ואוכל אכל הוא מתגבר על היזה"ר והוא בעל אשה שהוא מתגבר על תאוותיו שלא לעשותם : ויזאה אשתו עמו פי"ה שכרו יהי לעוה"ב שתלא אשתו עמו דהיינו התאויות שהתגבר עליהם יהי לו לשכר : ואם אדוניו יתן לו אשה פי"ה שיש לדיק גמור ושלם שאין היזה"ר יכול להחטיאו רק השי"ת מומין לו איז נדוד חטא קלת כדי שפי"ה שיחדר לבו בנדוד חטא הזה שבא לידו ירבי בתשומ' וחרטי' יעלי' למדרג' יותר : וחו וילדי לו בנים או בנות רמז כ"ל שפי"ו יבא למדרג' גדול' שהי"ה לו מנות הרבי' שזה תולדות הנדיקים מעשים טובים : האשה וילדי' תהי' לאדוני' פי"ה מוכן ממילא שזה נחשב לו לזכות לפני אדון הכל : והוא ילא נפשו ר"ל שלא יזיק לו למדרגתו הנדוד חטא הזה רק ילא נפשו כ"ל וק"ל :

וכי ימכור איש את בנו לאמה וכו' : ע"ד הרמז יש לפרש דהשכיני נקראת בת כידוע ואמר הכתוב כי ימכור איש זה הקב"ה שנקרא ה' איש מלחמה : לאמה חלילי' שפח' כי תירש גבירתה : לא תלא כלאת העבדים : בראשי אברים פי"ה אם חיו תקלקל את האברים שן באכילי' עיניים בראי' ושאר אברים וגיד האמי' בכלל נריך שימור גדול שלא ליתן מקום לאחח כחות הטומא' חלילי' ואם חיו תקלקל ותשחית האברים אזי אך גרמת גלות השכיני' שלא תלא מן הגלות המר - ובמי' תלא אמרו חז"ל ודרשו מן המקרא שתלא בשש ויובל רמז לששה קצוות וליובל הפליון דהיינו כאשר יתקנו ישראל את הששה קצוות והיובל אז תלא מן הגלות השכיני' : ועוד מוסיף עליו אמה עברי' שתלא בסמינים : רמז על התור' הקדוש' אם תקני אותי' בסמינים פי"ה שאמרו חז"ל אין התור' נקיית אלא בסמינים כו' סימינים היא לשון סימני הקטורת ויש לומר הפי' בדברי חז"ל אין התור' מתקיימת ומקובלת לפניו יתברך שמו לעשות נחת רוח להש"ית אלא בסמינים : פי"ה אלא כשמעלי' ריח יחוח כל מיני בשמים קדוש' וסה"י ופרישות חסירות חריות שנאמר שימי' בפייהם שהפי' הולמד תור' תעלה בשמים לריח יחוח לפניו שהי' שומר פיו ולשונו מכל דבר רע התור' הולאת עוש' נחת רוח ליוצרו לעלות השכיני' מהגלות ויגאלנו גאלות עולם במהרי' בימינו אמן כ"ר :

וכי יריבון אנשים וכו' : ע"ד המוסר נרא' לפרש דהני' הש"ית ב"ה נתן באדם שני יצרים יצ"ע ויזה"ר ושניהם נקראים אנשים דהיינו אם ח"ו יתגבר

מה ארימלך נועם משפטים

כל אוכלים דהיינו על המנות שיהיו בשלימות ועל עבירות שלא לעשותם ח"ו. אזי הלדיק הזה הוא משלם חזי חק דהיינו מה שהעולם הוא חזי לרין הוא להשלים החזי זאת שלא יבא לידי חק חזי בהמנע א"ע מהמנות: חכו משונה קרן בחלר הכיח פ"י הלדיק שהוא משנה ומתחבר א"ע לדור בין רשעים דהיינו בחלר הכיח משלם חק שלם רמז אף שהוא לדיק גורם חק שלם ח"ו. חכו ויחי בחזי הלילה דעוה"ז נקרא לילה ואמר דהיינו שהעולם מחזי זכאי וכו'. והי הכה כל בכור בחרן מזרים פ"י הקב"ה בעזרו ברוכ רחמיו הוא מכה כל בכור בחרן מזרים ר"ל דהיינו המנזי הבאה מזד ה"ה"ר: חכו רמז ארן מזרים דהיינו מיזר ים שהוא מיזר להשכיב: הקב"ה בעתרו להכות ה"ה"ר לכל יפלוט בו דהיינו שאדם הזה מנין בעזמו לזרז ממנות כאלו הבאים מזד ה"ה"ר. חכו שאמר רבה כנון חנו זינוים ח"ל ח"כ לא שבקת ח"י לכל ברי' ר"ל כנון חנו זינוים דהיינו שפולס הוא מחזי על מחזי ונרין זכירות גדול לשמור מחטא כל דהוא שלא להכריע חזי לכף חוב: ח"ל ח"כ לא שבקת כו' דכ"י לפעמים הלדיק נכשל בדרוד חטא קל מחמו יתבדך כדי ליתן חיות לחיזונים וח"ל לא שבקת ח"י לכל ברי' ר"ל שלא יסי' חיות לחיזונים מחחר שרין לזרז כ"ל: חכו וכבר בשדה טרס' לא תאכלו פ"י שדה רמז לחקל תפוחין וסייט וכבר בשדה ר"ל המנזי שתפשו טרסה לא תאכלו לרין זכירות גדול שלא יסי' בהם טריפי' דהיינו תערוכות שאור שפ"י זה כח ה"ה"ר לטרוף אותם: לא תשא שמע שוא דהיינו שה"ה"ר מסית אותן לעשות מלת בתערוכות שוא לא תשמע לו. אל תשת ידך עם רשע לסיזת עד חמם פ"י אם תעש' חזי המנות בשיתוף עם ה"ה"ר: חזי יסי' הוא עד חמם ע"ד שאמרו עולי ומסטיץ ויסי' עד לחמום את המנזי הזאת שלא נעשית כחקי': חכו וכי ינלו חגשים יחדיו רמז על יכ"ט ויכ"י כי כי יריבון שיהם ויתוכחו יחד כ"ל ויאמר יעקב מנרס כיוס כו': ונגפו אשה הרה לדס כזה שפוש' מנות עם ה"ה"ר מעורב בעוב ורע חזי בטנו מלא מנות שאינו מולא בהם שום חקרן ועל עוונותיו אינו משגיח לפמוד עליהם והוא כאש' הרה ע"ד ש"ה הרה עמל משא"כ אם משגיח שפוש' המנות בשלימות חזי הוא נוגף את האש' הרה היינו העמל: וינלו ילדי' פ"י שויאל ילדים דהיינו מעשים טובים שבהם עיקר תולדות הלדיקי וק"ל:

אם חבול תחבול שלמת רעיך וכו': דהנשמי נקראת שלמת דהיינו לבוש והבורא ב"ם נקרא רעיך כדאיתא במדרש לא זו מחבבך עד שקראן חמי אחותי רעי: ואמר הכתוב אם חזי חבול תחבול את הנשמי שנתן לך הקב"ה הנקרא רעיך דהיינו

דהפולמות פליונים נקראים קומים ואם ים לו קומם שהוא במדרג' זאת. והתהלך בחן פ"י שהוא הולך במדרג' שכל החיזונים מביא אל הקדוש: על משענתו היינו שכבר ים לו משען גמור פ"י התורי ומדות טובות בלי שום סיג ופסולת: ונקה המכה פ"י אז הוא נקי המכ' היינו היזר טוב שתמיד הי' לרין להכות א"ע עם ה"ה"ר ולא יאסרך עוד לזה וישלים עמו לעבודת הש"ת והלדיק כזה רק שבתו יתן דהלדיק בעוה"ז ושבתו הוא בעולמו פליוני' שכל מחשבותיו ועליותיו בעולמות פליונים וכאשר רק שבתו יתן בעוה"ז ורפא ירפא דהיינו השפעתו יחלק לפולס וק"ל:

וכי ינלו חגשים כו' ר"ל דהנה כתיב ויאמר עשו הלפטיני נח מן האדום האדום הזה ויאמר יעקב מנרה כיוס וכו'. י"ל שזה רמז על ה"ה"ר נקרא עשו וי"ט נקרא בשם יעקב דהיינו שה"ה"ר הוא מסית לאדם תמיד: הלפטיני נח מן האדום רמז האדים אפר דם מרה שילך אחר התאווה הגשמיות והחומריות: ויאמר יעקב מנרה כיוס את בכורתך לי דהמנות נקראים בכור מלשון בקור ודריש' דכ"ף בקרף נחללסים בלוחיות ג"כ כק דהיינו קודם שיפוש' אדם מלוה לרין לבקר ולדרוש לעשות' מנותם וכתקי' בלי שום סיג ולחזור בתשוב' קודם עשיית'. והנה לפעמים ה"ה"ר מסית לאדם ג"כ שיפוש' מנות כדי שיהי לו אחי' ר"ל ג"כ בהמנות שאיני עושי' אותן כתיקוני וים לו כח לאחז בהם. חכו טענת הי"ט נגוד: מכרי' כיוס כו' פ"י מה לך עוד להסיתני לעשות מנות שאינם ללולים רק מעורבים עם פניות די לך שאתם מסיתני לעבירות חזי ומעתה הניח לי המנות שלא יהי' לך חלק בהם: חכו מנרה כיוס את בכורתך לי פ"י מכור אותם לי שיהיו ללולים כיוס בלי תערוכות שאור וממילא בלתי אפשרי לעשות מנות בשלימות כ"א בהקדם לחקן עונות:

וזהו ויסי' בחזי הלילי וי' הכה כל בכור וכו': דכ"י כתיב זה יתנו כל העובר על הפקדים מחנית השקל ויש לפרש פ"ם דאיתא בגמ' לפולס ירלי' אדם א"ע כאלו כל הפולס כולו מחזי זכאי מחזי חייב וזה מכריע כל הפולס לכף זכות לא זה מכריע וכו'. חכו כל העובר על הפקדים פ"י מי שירלי' שיהי' הוא ג"כ נמנה במנין הלדיקים העוסקים בחורי' ובמנות או יראם תמיד מחנית השקל דהיינו שהפול' הוא שקול לחלוץ כ"ל מנחה זכאי וכו' ואז יהי' ירא וחמד לעשות מנות ולזרז מכל חטא. חכו שרמזו חז"ל שור זה קרן ו"ל דהשור הוא לשון הכנה והסתכלות דהיינו שהלדיק מסתכל על הפולס תמיד שהוא מנחה כ"ל חס הוא קרות ולבאות ישראל: ואמרו חז"ל תם משלם ח"כ דתם הוא רמז שהוא תם יושב אוכלים שמסתכל על

ג' ע' ד' ח' ט'

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'

י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

לכדו סי' ילך צבדיות צויות כביח וסיט אל לצו חך
 חטא לטי מלך מיה סקביה ויכס כדמעות שליט
 על טונותיו כחרטי גמור' ולקבל על פלמו שלא יסוד
 פחד לכסלה וכס יעשה ככל זוט תמדי' ופדלי'
 צפוי' הוא מכספ הטונות כזה :

שמלתו לעורו סי' אחיכ יעשה שמלה להסכייר לאור
 הפעלון פי' סתורי' והמלות שפשה דלותיות אחסיפ
 מתחלפין :

במה ישכב פי' ישכב כהשקט על מצחו שלא ינאל לו שום
 סרסור ומחשבי' במה לשון ואנחנו מה' ואם יאמר חך
 חטאי' סי' לי חקני' על פונותי פי' הסחובי' הואת ואמר
 וסי' כי ילפך אלי' כדני חפקה ושמעתי כי חנון אני וקיל' :

ללא תקלל וכר נראה לפרש דהנה סתורס
 טקדושי' מלמדת אותנו את הדרך אשר

לך צט להנלל מן הדייט שלא ילסו צט דייטו
 שזריכיס אנהנו להמתיק הדייט שגם הם יסכימו
 פמנו לרחמים וחלילה להתגרות פמסם לקללס מיו
 רק להמתיק אותם' הם שיה אלסיס ללא תקלל רל'
 הדייט ללא תקלל' חסו זוכה לאלסיס יתרט כר פירש
 כשתר' לזכות הדייט' יתרט בלתי לה' לצדו יתרט
 הוא לשון הקדש פי' דחיתא בגמי' פתס חרמיס
 לטקדו חסו יתרט לה' כר פי' הפיקר להביאס אל
 הקדושה לה' לצדו ולהפכס לרחמים ממילא :

והוא לשון המשפטים אשר תשים וכר ריו מוסיק
 על פניך ראשון סהאמר צמרשת יתרו הפערי'
 סדברות שגלסו יתראל וכאשר תשמור כל הדברים
 אזי כל המשפטים תשים לפניהם שיסו הדייט
 נמתקים ממילא : ונשיא נעמן ללא תאור דהנדיק
 גמור ההולך תמיד בקדושי' נקרא נשיא' חסו וסכשיארי'
 סביאו את אבני ששוסט דאבני טוושן סיו נגד י"ב לרזי'
 סוי' ב"ה וסכשיאריס שסיו לדייקס גמוריס הם סביאו
 את האבניס האלה דייטו שפעלו ותקנו וסביאו את
 י"ב לרופיס סניל ואלה הנדי' הסמיתי' סום סניל אנהנו
 מחויבי' לחבר אליו כדני להוסיף לו אור גדול בקדושתו
 שתתפסס אורו על כל הפולמות' חסו נר' סי' נשמת
 אדם ריל האור' סי' לרך אתה להכניסו אל הדייק
 בגמור אשר לו נשמת אדם דייטו נשמה פלוינה
 וצבוקה : ואמר סכתוב ונשיא צפתך וכר דהנה סניכס
 סוכיה את ישראל ועמך כמריכי כסן יש לומר פירשו
 דחיתא בגמי' דחול' תקנו לכהניס גס סקושי' מחמת שסם
 קפדניס וצתוך כך יתראה לה שלא יגרשכה ולכבך צאמת
 מם שהכניס קפדניס הוא מחמת שהכניס צו לך קדושי'
 יתיר' ואורייתא הוא דמרתחי לי כדחיתא כל רותחא
 צישא בר מרתחא דרבך דכוא טב וסוכיה הכבי' ועמך כר
 ריל הפשוט' צני אדם הנקראיס בשם פט כמריכי כסן פי'
 סס רתמיס וקפדניט ככסן : חסו ועמך שסם פשוטי' פס
 ככסן

וסיינו שתחטא ותקלקל ותפגוס כשמתוך ותומשקן
 חלילה כשמתך צין סקליפות רל' עד כה השמש
 נשיבנו לו פי' לא תחמיל מיד להחזיק במדת חסידות
 כשהלכות אש וצבסירות רק מתחילה לרך לתקן את
 אשר טוות ולכנס כתמיו אשר פשה כשנשי' והוא
 דומי למשל למכשל אחס מאלכ סוב ככל מיני תכלין
 רק שלא סי' חסר מלשמור המאלכ מלהתערב צו
 עומין או אשר וסי' סהנשיל הוא סוב למאלכ רק
 צבניס הפחמיס והאפר ככל פפס לתוך ספס היגיס
 כחץ שיניו אזי כדחי האדם האוכל המאלכ סוס
 זורק את המאלכ מתוך ידו כן סדבר סוס האדם
 טפוח וקלקל ורזי' לפשות מאלכ סוב להנורא ציס
 פט סתערובות חמן סורסיס לו צפניו אזי לאותה
 צושי' וכלימי' אלא כילד יעשה' עד כה השמש קודס
 צויכא לו כסידרות והתלכות חשיבנו לו סי' תשיב
 את סנשי' להנורא ציס לתקן ולכנס אותה :

והוא שלמה אחי' כפוי' על פדרי חנריך דהנדייקיס
 נקרא' פדרי' וצט נקראיס חנריס להנורא ציס
 וסו שהשכירי' מהללת ומשכחת הנדייקיס להנורא ציס
 צסם פשו לס שלמה ומלכות להתפסץ כה פי' סתורה
 ומלות פשוטיס בשלימות וסיינו שלמה אחי' וכר השיין
 צשמאל : על פודי חנריך סיינו פי' הנדייקיס צסט
 ונרין :

והוא לשון המשפט על חמך דם זכחי פי' דוכח פי' צ
 דם דפיקר סוכה הוא סדם ואמר כשתשחט
 ונה לי לא תחי' פט חמך כריל' ולא ילך חלב תגי
 פו נזקך דודך המפי' חמר זה דרכס ככל למו
 פירשי' זיל זה דרכס של רשפיס ככל למו שיש להס
 נלב על כסליס ומכסיס אותס ואינ' יועלת אותס
 לעזוב מרפתס ואחריס כסיסס ירצו סלס : יש לומר
 ספי' כך שתמיד הוא כסיסס שכאחריתס דסיינו לפת
 זקנותס ירצו את אשר קלקלו ופוחתו' ויל גיכ ספי'
 כאן כך ולא ילך חלב פי' סחלב שסוה על סכסליס
 ללא יסי' מלך את חגי סיינו קדושתי דסיינו סש
 סתלכות לעזוב כתשובי' : אל ילך עד צוקר סיינו עד
 סזקנה שלא תאמר פוד יש לי זמן לעזוב אלא תשוב מיד
 כי מי יודע מה יולד יוט יסוב סיוס שמה ימות למחר :
 ונראה לביאור סכתוב סניל עד כה השמש דסיינו
 עתס שכא לך כסידרות וסקדושי' תשיב
 נח סנשי' לו להקב"ה שתיציב כתשובי' מיד וסנה
 סכתוב מלמד אותנו מה סיה פיקר התשובי' ואמר'
 כי הוא כסותה לכדו פי' דמינו כאכי' מלך שאמר לזירס
 פכס נתחי' אלך כסף לחמך סנה הוא לך כסות פיניס
 לכל יאמרו שהתעללתי כך צעדי' חיו וסממן שנתחי'
 לך יכסם זאת שלא יאמרו כך' והוא ספי' כאן כי הוא
 כסותה לכדו פי' הפיקר התשובי' שפי' זה יכופו סבידות' :

מו **אלימלך** משפטים נעים

וזהו כי יסחה איש בתולה יסחה לשון יסוד דסיינו
 האיש הנדיק אשר ייספה את השכיני לנקרה
 בתולה. אשר לא תורסה רמז על לימוד תורי לשמה
 פ"ד דאיתא בגמי כל הלימוד תורי בפני עם הארץ
 כאלו כופל ארוסתו בפניו שנאמר תורה לך לא משה
 מורשה אל תיקרי מורשה אלא מאורסי ולהבין כונת
 דברי חז"ל הקדושים י"ל שרמזו על הלימוד תורי עם
 איש פניות ח"ו לשום כוונה אחרת שלא לשם שמים
 וסיינו בפני עם הארץ דסיינו שלומד כדי להנות ממנה
 להשתאות ולהשתחרר על פ"ה אזי הוא ככופל ארוסתו
 אבל הנדיק הלימוד תורה לשמה שלא לשום פ"ה אחרת
 אזי הוא מיוחד עם הו"י ב"ם: חכו אשר לא תורסה
 פ"ה שלא למד באופן ז"ל ח"ו שיסיה ככופל ארוסתו
 רק שלמד לשמה אזי הוא מייספה להשכינה. וטוב
 פתח רמז לקב"ה ושכינתיה ואמר הכתוב מהר ימהרנס
 פירוש הפיקר לר"ך שיסיה מהיר חריז במלאכתו מלאכת
 שמים פ"ד שאמר חז"ל זריות מביא כ"ו ולידי רוח
 הקדוש עד תחיית המתים ולר"ך זרית ביאתו. לו
 לאש' רומז שיפסול בפגרתו שיביא לימין דהשמאל ככלל
 בימין הנקרה בשם זכר והשמאל נקרה בשם נוקבה.
 חכו לו לאשה פ"ה שיכניס הנוקבה לו ר"ל לדוכרה:
 חכו בכל מקום אשר אזכיר את שמי ולא נאמר אשר
 תזכיר את שמי רמז על הכנסת שמו בדוכרה שם
 רחמים גמורים או אבא אליך וברכתך. חכו זכור
 את יום השבת לקדשו שכל קדושת שבת תראה להביא
 למדרגת זכר:

והנה לביאור בגמי מנפס רב אמר ז"ל חכו
 ושמאל אמר ז"ל שן: וי"ל דמר רמז חדא
 ומר רמז חדא ולא פליגי וכ"ע סברי מנפס ז"ל שור.
 דאיתא בגמי שלש' אבות נאמרו בשור קרן שן ורגל
 ולכאורה לפ"ד הי"ל שהאבות חיקין הם לאומת האבות
 הקדושים וברי בשור לכד הם שלשה ונמלא יתירים
 מהקדושה: אך סרמז הוא על פנין שלש מדרגות אשר
 בהם יתוקן השור רמז על ספרא דשמאלא כמאמר
 ופני השור מהשמאל ולר"ך לתקן ספרא דשמאל
 להכניס בימין והוא בגורם לביאת משיח במסרי בימינו
 הנקרה שור בכור שור הדר לו פ"ה הנדיק הנקרה
 בכור כ"ל הדר לו שיתוקן השור כ"ל והם שלש
 מדרגות קרן והוא רמז על ביאת המשיח בעתו
 פ"ד זכר אחישנה לא זכר בעתו: פ"ד רמז במשך
 היובל המה יעלו בהר ז"ל בשמך אם יסיה נמאך
 זמן היובל היובל המה יעלו בהר ז"ל היינו נמאך
 זמן היובל דסיינו בעתה אז יעלו בהר דסיינו פ"ד ועלו
 מושיעים בהר ז"ל חכו רמז קרן דיוכל סיינו קרן.
ב הוא רגל רמז על הנדיק המרגיל איש נקדושתו
 יכול לפסול שי"ה אחישנה. חכו כי יבשר איש שדה או
 הקדו הלימוד לשמי:

ככסן לומדים שאורייתא הוא דמרתחי להם ואין לך פון
 גדול ככופס שהוא כעובד פ"ו ר"ל ולר"ך הרחוק גדולי
 מאד מאיש ככל זכר. חכו ונשיא בעמך ר"ל כשהנשיא
 עושה מעש' עם ומעורב במדות העם כ"ל ועמך כמריבי
 כהן: לא תאור פ"ה הרחק תרחיק ממנו כמשור המופד
 ואל תחב' אליו להחיר בו באורך אור סי'. מלאכתך
 ותמך לא תאחר סירוש וגם אם תזכר שתה"י מלא
 מיראת ה' וקדושו חכו מלאכתך: ותמך לשון דמעות
 דסיינו סרי"ה ודמעות. לא תאחר פ"ה תראה מאד מאד
 שלא יהי' בהם שום פניה ח"ו כדי שלא יהיו נתינים
 לאחרים ר"ל אל הקליפות ח"ו חכו לא תאחר ל' אחרים
 נכרים ואמר הכתוב בכור בניך ז"ל רמז על הנדיק
 הקדוש מרחם אמו כמו בכור שהוא קדוש מרחם
 שנתקדש פ"ה אביו במחשבות קדושות בשפת השמיש
 והוא נקרא בן למקום ב"ה ואמר בניך פ"ה מה שאחם
 נקרא בשם בן הוא לטובתך פ"ד אם תלך מה תספול
 לו יתברך. חכו בניך דייקא ר"ל המדריג' הואת שאחם
 נקרא בן הוא לך לטובתך ולומר השי"ת אל הנדיק
 השלם מרחם אמו בכור בניך: תחן ל' ר"ל שחראם
 יתחן ל' מה ששייך לו ור"ל יחד קב"ה ושכינתיה שהוא
 דבר בראי' ושייך לו. כן תעשה לשורך ופי' דאיתא
 בגמי ב"ק ארבעה אבות חיקין השור וברי'. ואיתא
 בסי"י רמז לארבע' כחות הקליפות ר"ל שם נגד אבות
 הקדושים פ"ה ולכאורי' הלא האבות הם רק שלש' ואת
 זה לעומת זה עשה ה' ולמה האבות חיקין הם ד' אך
 באמת דוד המלך פ"ה רגל רביעי ונמלא גם בהקדוש'
 הם ד' אבות: ור"ך הסי' שאמר התנא בתולה נשאת
 ליום רביעי רמז על השכיני שנקראה בתולה כמשיח
 קום בתולה ישראל דה"י: היחוד הגמור בשפת התחלת
 מלכות בית דוד שהוא רגל רביעי כשה"י מאיר מלכותו
 כיום אז ה"י היחוד האמתי הגמור: ואלמנה ליום
 חמישי רמז על השכיני הקדוש' בגלות המר הזו
 שנקראה אלמני בגלותי אזי היחוד הוא פ"ה הנדיק
 שהוא רמז חמשי דהו"י ב"ה ברבם לדגים הוא הנדיק
 הנקרא בן שה"י מדרג' פליגי ופי' אור קדושתו הזכר
 והלול' כיום זכר וגורם יחוד קב"ה ושכינתיה בגלות
 המר הזו ואמר התנא שפעמיים בשבת ב"ד יושבין
 בעיירות רמז על ב' מקדשים שה"י הדינים שורים
 בעיירות איזי בעריהר ונחברו: שאם ה"ה לו טענת
 בתולים ר"ל כאשר הנמלא תמלא לריקים כאלה שי"ה
 להם טענות לעשות את השכיני שתי"ה בתולים
 חתרים להקרא בתולה במהרה כמא"ה ה"י משכים לב"ד
 ר"ל אזי יהי' מוקדם להדינים וידו על הפלוגי ותקפי'
 על הדינים. וזהו שהתורי' הקדוש' מלמדת אותנו אשר
 נוכל ליחד השכיני ביחוד האמתי הוא פ"ה התורי'
 הקדו הלימוד לשמי:

אלימלך

משפטים

נועם

טרפה הכל ואמר הכתוב הו זסר זכאליחך זשיהי
זקדושה והגשמי זבתוך זכילה זתשליך זמרחוק להכלב
זכמו עשן זמערכה זחל זיקרב זליך זבלל זוכלל :

זנחזור זליחור זכתוב זן זעשה זשורך זללאך זפי
זח זתרה לפעול זתקן זמת זשור זכיל
זזין זח זתרה לעורר זקדים זישראל זנקראים זאן
זקדים זחי זעשה זבאזן זז זשבעת זימי זרל זתראם
זתקן זשבעה זמדרגת זשיהו זעס זמו זדיינו זעולם
זעליון זנקרא זח לעולם זתחתון זממו זכיום זשביעי
זתנו זי זעס זח זחור זגמור זחמתי זבן זקיל :

זלא זתבשר זגדי זחלב זמו : זנראה זפרש זפיד
זרמ זיש זיתן זעס זשבה זלמס
זחצר לנו זשר זחלב זומללזים זכשו זלל זכרהס
זכיו זפה זתן זלס זוקא זשר זחלב זגס זחננו
זחג זשכופות זחירו לנו זחיל זלה זלמתין זחור
זגבינה זשיעור זמו זשאר זמות זשנה זיש זומר
זי זשר רומ זלשמיות זפי זשהדיק זוכל זגשמיות
זיחודים זח זשזש זשפעות זעולמות זפלוזים זפיד
זשמרו זחיל זששה זס זעכר זנעשה זחלב זמו זן
זדיק זכאליח זכילתו זעשה זחלב זדיינו זשפסס
זקרא זפי זחלב : זמחמת זשין זנו זח לפשות זיחוד
זמסס זכן זיום זשייה זלה זלכול זשר זחלב זדי
זלה זערב זמ זשייך זלמפלס זעס זמ זלמסס זול
זן זמללזים זשח זידס לפשות זיחוד זחמתי זגמור
זמסס זמו זמעלי זלכן זח זיו זריכין זשזוב זוקא
זלמעלי זכן זכלו זשר זחלב : זח זקעס זשחירו זל
זחג זשכופות זלכול זחור זגבינה זלל זממת זשיעור
זמחמת זשז זח זשעה זתן זורס זקדוש זח זמו זמריס
זעלמינו זשזנו זוגמת זמללזים זשעת זיית זפי זחור ז
זק לז לפעול זשפעות זריך זדיק זגמור זשלס זפי
זכילתו זיחודים זפעול זשפעות זיחודים זחלב זל
זמן זשזס זין זלס זלדקותיו זעדין זח זך זגדי
זלפעמים זחזק זלפעמים זחלש זיראתו לז זח
זרחי זליך זמעלות זקדושים זלשות זיחודים זח זש
זכתוב זח זכשל זגדי זחלב זמו זפי זל זמן זשחתי
זך זחלש זלדקותיך זגדי זשור זך זכשל זדיינו
זלמשך זשפעות זעולמות זפלוזים זפי זיחודים ז
זח זחלב זמו זלשפסס זכיל זמו זמו זעולמות
זפלוזים זנקרא זח לעולם זתחתון זח זשזמור
זחיל זרך זישול זכרה זורי זדמלל זלה זגמור
זכילי זרך זישול זד זישול זל זורכו זשיה
זחי זכילי זכמו זן זשזס זשדיין זח זגמור זלדק
זקרא זפי זישול זל זמן זכח זמחמת זשדיין
זריך זכישול זגמור : זשמרו זחיל זרך זיל זיו זשז
זמדרגת זישול זשרי זורי זכיל זלסקו זיחודים :

זח

זכרס זדנס זש זפי זימי זשזות זמשיס זראה זיח זבי
זכריה זשדי זחו זישראל זקדושים זמשוליס זשדה זקל
זחפוחים זלעמות זז עשה זלקים זכייש זעשו זח זמן
זשדי זקרא זדה זחור זגס זישראל זקראי זכרס זיס
זידידי זכרס זי זכחות זואמר זכחי זי זבער זח זש
זשון זבערה זודלקי זדיינו זח זדיק זיבער זח זש
זכהלתכות זש על זשדי זח זכרס זס זישראל זשלה
זח זעירה זרשו זחיל זרנל זרל זכיל זעס זהרני
זפעול זבער זשדה זחור : זפי זיבער זיכלה זשדי
זחור זיטב זשדו זמיטב זרמו זשלס זל זמיטב זל
זשדי זככרס זשלס זשין זשלס זיתקן זכל זל זכונו :
זח זשן זמו זל זחפורי זחכדי זשחפורר זל
זדי זדיק זיש לנו זיב זינים זנגד זיב זחיות
זליחות זכמה זעס זיחוד זזס זחפוררים זחדיס
זדנס זש זימי זחדיס זחדיס זמגוליס זחכדיס
זמכוסים : זלזח זמו זן זעמיס זמגולס זעמיס זמכוס
זדחיתא זגמי זלמס זקרא זמכס זן זשזס זעמיס
זמגולס : זחו זעשה זללחות זדולות זכדו זי זחכדיס
זס זמכוסים זכס זלל זשיית זכדו זח זשזס זמו
זללחות זכייח :

זזדקו זשפנתח זכ זשמואל זכ זחור זמכס זז זח
זדחס זופריקן זחס זוד זשייך זדיינו זשהדיק
זכול זפעול זכל זיכול זפעול זגרוס זיח זמשיה :
זשמואל זחור זמכס זז זשן זדחיתא זגמי זשמואל זכר
זח זן זכוי זימות זמשיה זלל זשכוד זמלכות זחי
זמכס זז זן זיל זיכול זפעול זחדיס זכיל :

זזדקו זכשר זשדה זטרפס זח זחכלו זפי זשיה
זכילתכס זקדושה זדי זלה זתנו זח זשדה
זטריפס זדיינו זל זקליפס זיל זדח זשדה זחור זכיל :
זשר זמו זגשמיות : זלכלב זשליכו זוחו זדחיתא זעולם
זל זן זחס זירושלים זעבירה זל זילס זשל זין זערבים
זי זכפר זל זעירות זל זילס זשל זין זערבים
זל זעירות זיום : זלכאורס זלה זח זקרבן זכפר
זלל זשוכה זגס זשון זן זח לו זפי זלה זס זיזס
זל זי לו זעירה זשמתד זל זין זערבים זי זכפר
זל זעירות זל זי זח זשין זח זדחיתא זכוסר
זקדוש זשחיונים זי זלס זיח זמען זמען זמען זשז
זמלל זמחמת זשי זלס זיח זל זיח זמלל זל זל זיח זיח
זל זחלס זשחיונו זל זשמו זכילה זשומלח זקרי זחי
זשז זח זקוס זיחוס : זחו זל זן זעבירה זכדו זיל
זלה זח זדי זשומלח זקרי זכילה :

זזדקו זלכלב זשליכו זוחו זכזמן זכית זמקדש זי
זקיס זי זכח זכפר זעכשו זשחלנו זל
זח זכפר זליו :

זזיחיתא זגמי זשזס זח זן זשמיס זל זמחמת זי זכזנס
זכארי זחור זשחזו זי זכזנס זכלב זדיינו זשקליס ז

זו **משפטים** **נועם** **אלימלך** **מו**

וזהו שאמר הכתוב עשה ירח למועדים שמש ידע מצואו : שאותיות ירח הוא אותיות ריח דהיינו שהש"ת צ"ה צרה צ' בחינות לדיקים יש לדיק שנותן ריח למועדים ר"ל לעולמות עליונים שנקרא מועדים כמבואר בכמ' מקומות לעיל ויש לדיק הנקרא בשם שמש שנותן השפעות למעלה ולמטה כמו השמש המאירה למטה ונותנת אור ללכנה הלדיק הזה ידע מצואו פ"י הוא יודע שורש כל דבר למעלה בעולמות עליונים שכל דבר למטה יש לו שורש למעלה והבן וק"ל :

פרשת תרומה

ויקחו לי תרומה פרש"י ז"ל לי לשמי : נראה לי דהנה הלדיק ע"י עוסקו בתורה לשמה ומנדב את לבו למקום צ"ה ע"י זה הוא מריס ומעלי את הדיינים לשורשם וממתיקם שם וממילא פועל רחמים והסדים . חכו ויקחו לי תרומה ר"ל שיקחו וילמדו את התורי שפ"י זה ירימו לי תרומ' דהיינו שיעלו את הדיני' למעלי להמתיקם . חה שפרש"י ז"ל לי לשמי ר"ל שרש"י ז"ל מרמו שקאי על התורה היא שמותיו של הקב"ה ותלמדו את התורה לשמי להמשיך אותי לשמי דהיינו לתורתי שהיא שמותי : חכו לי לשמי להמשיך אותי לשמי לתורתי וחת התורי' תפעול המתקת הדיינים בשורשם . חכו שאמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון כו' דאלקים עליון הוא עולם העליון אשר משם התחלת הדיינים : והלדיק הממתיק אותם לדיק להמתיקם שם בשורשם . ואמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון ר"ל שאני ממתיק הדיינים שם בשורשם הנקרא אלהים עליון : לאל ר"ל וממילא נעש"י רחמים וחסד כמ"ש חסד אל כל היום : גומר עלי ר"ל ואז ממילא בא החסד אלי למטה ונגמר אלי הרחמים והחסד והבן וק"ל :

או יאמר דהנה הלדיק בכל יום ויום הוא מרבה השפעתו יותר להשפיע לעולם . חכו פ"י יום יזיע יזיע אומר יזיע מלשון מעיין הנובע שכל יום נובע השפעתו שמשפיע יותר ויותר . חכו יודע ה' ימי תמימים כו' דבאצרה' אבינו ע"ה נאמר עתה ידעתי כי ירח אלהים אתה ולהבין איך שיך לומר אלל הכורא צ"ה עתה ידעתי שמשמע ולא קודם חלילה אך הענין הוא כשהלדיק מתחנה בקדושתו ימים רבים אזי הוא מביא קדושתו ועבודתו למעלי עד הכורא צ"ה . ולכן אחר שנתכסה אצרהם אפי"ה נעשר נסיונות אמר הש"ת עתה ידעתי ר"ל שעלי קדושתך למעלי אלי חה נקרא ידעה לשון

חיבור ממש ככורא צ"ה . חכו יודע ה' ימי תמימים פ"י כל יום ויום של הלדיקים התמימים עולים למעלי עד הכורא צ"ה ומתקנים הלינורות ההשפעות ואחר שיקום עוד לדיק כמותם אזי הוא ג"כ מתקן הלינורות וממשיך השפעות עוד נוסף על הלדיקים הראשונים דהיינו מה שתיקנו ופעלו הלדיקים הראשונים קיימת לעד וכל לדיק הבא אח"כ הוא מוסיף תיקון על תקון הראשונים . חכו ונחלתם דהיינו ירושתם שהם מורישים לעולם : לעולם תהיה . חכו ויקחו לי תרומ' ר"ל ע"י שאתם תעלו ותגביהו עבודתכם הקודש אלי עד שמי ממש . חכו לי לשמי ע"י זה תקחו תרומ' דהיינו השפעות : ולא זה בלבד שע"י מעשיכם ועבודתכם תגרמו השפעות . אלא שגם מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו תרומתי פ"י גם מכל איש לדיק ולדיק הקודם לכס תקחו ג"כ תרומתי דהיינו השפעתו לישראל וק"ל :

או יאמר ויקחו לי תרומ' דדוד המלך ע"ה אמר מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך . י"ל הפ"י דהנה יש צ' מיני לדיקים דהיינו יש לדיק העובד השם במעשים טובים ועובדות כשרות בגופו ועדיין לא הגיע למדרגות מחשבות בדבקות גמור ככורא יתברך ויתעלי במחשבתו הטבור' . והלדיק הזה הוא גורם תיקון השכיני הקדוש' והטבור' אבל עדיין אין בידו הכח להשפיע השפעות טובות לעולם : ויש לדיק הדבוק ככורא יתברך במחשבות קדושות תמיד ודבקות בלי הפסק הלדיק הזה הוא גורם השפעתו גדולות לעולם . חכו מה גדלו מעשיך ה' ר"ל מדרגות הלדיקי' העוסקים במעשים טובים . מאד עמקו מחשבותיך רמז ללדיק הנ"ל העובד במחשבות זה עמוק עמוק מי ימלאנו .

וזהו גדולים מעשי ה' דרושים לכל חפזיהם דהיינו המעש"י טובים והתורי' והמנוות הם גדולים מאוד : ולא עוד אלא שהלדיק יכול לדרוש אותם לכל חפזי בני אדם לגרום להם השפעות וברכות ועובות . חכו ויקחו לי תרומ' פרש"י ז"ל לשמי רמז למדרגת הלדיקים העובדים במעשים טובים וגורמ"י העלאת השכיני' הקדוש' . מאת כל איש אשר ידבנו לבו ר"ל אבל על ידי אותו הלדיק המנדב את לבו בכל מכל כל במחשבותיו ומנדב א"ע לשמים על ידי הלדיק תקחו הכל דהיינו תקחו את תרומתי דהיינו קדושת' : וגם נוסף על זאת שיה"י לכם השפעות על ידו . חכו וחת וי"ו מוסיף על ענין ראשון תקחו את תרומתי גם חת אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת דהיינו השפעות גדולות וברכות ועובות וק"ל :